

[பேரவைத் தலைவர்]

[1967 மார்ச் 28]

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக இருப்பதால் 1967-68-ம் ஆண்டு உறுப்பினர் வசதிக் குழுவிற்கு இவர்கள் முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டதாக நான் அறிவிக்கிறேன். இந்தப் பேரவை 221 (1) விதிக்கிணங்க திரு. ஜே. பெல்வி கௌடர், ஹாஜி ம. மு. பிர் முகம்மது, திரு. வை. சுவாமிநாதன். திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் இவர்களை இந்தக் குழு உறுப்பினர்களாக நான் நியமிக்கிறேன். துணைச் சபாநாயகர் அவர்கள் அலுவல் காரணமாக, எக்ஸ் அஃபிஷியோ, இக்குழுவின் தலைவராவர்.

(உ) பேரவை விதி குழுவிற்கு நியமனம்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு சட்டசபை விதி 299 (1)-வது விதிக்கிணங்க கீழ்க் கண்ட உறுப்பினர்களை விதி முறைக் குழு, ரூல்ஸ் கமிட்டி உறுப்பினர்களாக நியமிக்கிறேன்:—

1. மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்.
2. மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. ஏ. மதியழகன்.
3. மதிப்பிற்குரிய திரு. செ. மாதவன்.
4. திரு. து. ப. அழகமுத்து.
5. திரு. ஆலடி அருணா.
6. திரு. கா. வேழவேந்தன்.
7. திரு. சு. எம். நடராசன்.
8. திரு. வெ. முணசாமி.
9. திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்.
10. திரு. வ. ஜார்ஜ்.
11. திரு. க. இராமமூர்த்தி.
12. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே.
13. திரு. என். வரதராசன்.
14. திரு. ஏ. ஆர் மாரீமுத்து.

பேரவைத் தலைவரான நான் என் அலுவல் காரணமாக, எக்ஸ் அஃபிஷியோ, இந்தக் குழுவின் தலைவராக இருப்பேன்.

4. அரசினர் மசோதாக்கள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 2/1967).

* THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

“ That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1967 * (L.A. Bill No. 2 of 1967) be taken into consideration. ”

1967 மார்ச் 28]

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 2/1967) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாமா இல்லையா என்பது இந்த அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள கேள்வி. வாக்கெடுப்பிற்கு முன்னால் உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு உரிமை யுண்டு.

மு.ப.
9-30

* THE HON. THIRU. S. MADHAVAN : Sir, Hon. Members are aware that the Municipalities in this State are governed by the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920). Section 41 of the said Act empowers the State Government to supersede a municipal council for a specified period not exceeding two years if in their opinion the council is not competent to perform or persistently makes default in performing the duties imposed on it by law, or exceeds or abuses its powers. That section also enables the State Government to postpone the reconstitution of the council for a period not exceeding six months. It is considered that supersession of a municipal council is drastic in character and in effect will affect the democratic process of local self Government. But there is no provision in the Act enabling the State Government to review the position of the superseded council and to revoke their earlier orders so as to revive the superseded council and restore its original members to office when the situation warrants such an action.

It is therefore considered desirable that if in a particular case, the State Government are of opinion that the supersession of a council needs to be revoked they should have powers to enable them to revive the superseded council and to restore its original members to their offices. It is accordingly proposed to confer necessary power in this regard on the State Government.

Sir, I commend the Bill for the consideration of the House.

* THIRU. R. PONNAPPA NADAR : Sir, I rise to oppose the Bill before the House for amending section 41 of the Madras District Municipalities Act, 1920. The object of this Bill is to revive the superseded council with its original members and restore the members their offices. Under the Act, reconstitution of a superseded council can be effected only by holding fresh elections to the council. But this Bill overlooks that fundamental fact.

The first point that I would like to stress is that the Bill is against the accepted principles of jurisprudence that once a council is superseded, it ceases to function or becomes *functus officio*. So there can be no revival after it has spent itself out. As an instance I may refer to the proceedings that have come up for consideration regarding the supersession of the Tirunelveli Municipal Council and the Aruppukottai Municipal Council by the then Government. The then Government felt that those municipal councils persistently failed to perform the duties imposed on them by law and

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [28th March 1967]

that they had also exceeded their powers. Moreover, it was also brought to the notice of the then Government that there was faction in the municipal councils. On these considerations notices were issued to the concerned municipal councils and they have made their representation. The representations were considered by the Government and after due consideration, it was resolved that those councils might be superseded. So, there has been an opportunity given to those councils and they did not mend themselves. So, the Government thought it fit that those councils might be superseded under the powers conferred by section 41 of the District Municipalities Act. The present legislation overlooks that fundamental fact and the Government want to revive the extinct municipal councils which can be revived only by the process of election.

Another point which I wish to point out is that the municipal election will be held in October or November. Because the Council has spent its life out, fresh elections are at hand. So I submit that it will not be proper in the eye of the law for the Government to arm themselves with powers for the revival of those extinct councils.

Another point which I want to emphasise before this House is that the order of supersession of the Tirunelveli Municipal Council came up for judicial consideration before the Honourable High Court. The propriety and the legality of that order have been considered by the Honourable High Court and a Division Bench of the High Court has ruled that there was nothing improper or illegal in the supersession. Overlooking that decision, it may not be proper for the Government to arm themselves with this extraordinary power. It may be argued that similar powers are given in the Madras City Municipal Act. But I submit that these powers need not be given so far as this Bill is concerned.

Another point which I want to emphasise before this House is that this Bill seeks to have retrospective operation. Sub-clause (2) of clause 1 reads: 'It shall be deemed to have come into force on the 12th day of May 1966.' This Bill does not deal with a financial matter in which Government may have to refund taxes already collected if retrospective operation is not given. Instances may be cited in which similar legislation has been initiated in this House regarding financial matters. Whenever a judicial pronouncement has been made regarding the legality of the imposition of a tax, on the basis of that pronouncement. Bills were brought before the Legislature giving retrospective effect to legalise the imposition and collection of the tax. So far as this amendment is concerned, it is flouting the democratic principles. When once a council has been dissolved, when it ceases to have life, it will not be proper to revive the life of that council. Of course the council can come in by the due process of election, which is a healthy and wholesome procedure, and which may be acceptable to the Hon. the Minister for Law. The Minister for Law, while sitting in the Opposition, has on many occasions opposed the giving of

28th March 1967] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

retrospective effect to the legislation which were brought before this House. He will also bear in mind that this particular piece of legislation is sought to be brought in with retrospective effect from 12th May 1966. It may be against the accepted principles and canons of law and I think that on that ground this Bill may be dropped.

Another point which I want to emphasise before this House is that it has been urged that in these two municipal councils (Tirunelveli and Aruppukottai) there has been faction. If these councils are revived, I am afraid that the faction also will be revived. Will it be healthy or wholesome for our Government to arm themselves with powers to revive the superseded councils is a question that may be considered by this House. We will be placing a premium on the faction that was obtaining in those councils and I think it will not be proper to revive those councils.

Another point which I want to emphasise is that, when a judicial pronouncement has been made by the High Court of this State, it may be proper that we abide by the decision, because we have to respect the decision of the High Court whether we like it or not. Of course the State Legislature has got powers to bring in legislation of this kind. I am not questioning the powers of the State Government to bring in legislation. But will it be proper and legal is the question which will have to be considered by this Honourable House.

The supersession of the councils was not done on party considerations. I would invite the attention of this Honourable House to the supersession of certain panchayat unions, namely, the panchayat unions of Sedapatti, Erumapatti and Rajasingamangalam. I think in the first two panchayat unions the Congress was in power. If I remember aright, in Rajasingamangalam the Swatantra Party was in power. It was not on party considerations that these panchayat unions were superseded by the Government.

Of course, the Government have got powers but it may not be proper to view this piece of legislation in a party aspect. It might also be pointed out that that Government were motivated by political considerations and that those considerations weighed with the then Government. But I submit that those considerations are outside the point. So, I would emphatically request the Hon. Minister for Law to reconsider this aspect of this matter and I once again submit that this piece of legislation is unnecessary and it flouts the fundamental principles of law and on that ground I oppose this Bill. With these words, I conclude my speech.

* மதிப்பிற்குரிய திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கருத்தை நான் முதலில் விளக்கினிட்டால் அதைப் பற்றி அதிக சர்ச்சை இருக்காது என்று நம்புகிறேன். உயர் நீதி மன்றம் கொடுத்த இரண்டாவது தீர்ப்பும், முதல் தீர்ப்பும் முழுக்க முழுக்க இந்த மசோதாவினுடைய கருத்தை ஆதரிக்கின்ற தீர்ப்பு. உயர்நீதி மன்றத்தின் கருத்துக்களின் அடிப்படையில்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1967 மார்ச் 28]

தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றம் இது போன்ற ஒரு நிலைமை இருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இருக்கிறது.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் விநாயகம் அவர்கள் இரண்டு திருத்த தீர்மானங்களை Amendments கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதில் முதல் திருத்தத் தீர்மானம் இந்த மசோதாவை பொதுமக்களின் கருத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக விளம்பரப்படுத்த வேண்டும் என்பது To elicit public opinion அடுத்த திருத்த தீர்மானம் இந்த மசோதாவைக் கூட்டுக் குழுவின் ஆலோசனைக்கு விடவேண்டும் என்பது (Referring the Bill to a Joint Select Committee அவர்கள் கொடுத்த இரண்டாவது திருத்த தீர்மானமானது விதியின்படி இல்லை. நமது 139-வது விதியைப் பார்த்தால் கூட்டுக் குழுவின் ஆலோசனைக்கு விடவேண்டும் என்று யாராவது ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்தால், அதில் என்ன கூற வேண்டும் என்று விதிமுறை இருக்கிறது. அந்த முறைப்படி இந்தத் தீர்மானம் இல்லையாகையால் இந்தத் தீர்மானம் ஒழுங்கு இல்லை என்று இதை நிராகரித்துவிடுகிறேன். I rule it out of order முதல் தீர்மானம் முறைப்படி இருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் விநாயகம் அவர்கள் அவைக்குக் கொண்டு வருவார்கள்.

Thiru K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, in view of the hectic haste with which this Government have brought forward this Bill before this House.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : முதலில் மன்றத்தின் முன் அந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தை வைத்து பிறகு பேசுங்கள். First of all, the hon. Member must move the amendment and then speak on it.

Thiru K. VINAYAKAM : Sir, if the House listens to me with patience, they will know what is behind my mind.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், திருத்தத் தீர்மானத்தை முதலில் முன்மொழிய வேண்டும் என்று சொன்னால், முதலில் அந்தத் தீர்மானத்தைப் படித்து, அதை ஒருவர் ஆமோதித்து, அதற்குப்பிறகு கருத்து விளக்கங்கள் சொல்லவேண்டும் என்பது சபையின் முறை. கனம் உறுப்பினர் விநாயகம் அவர்கள் முதலில் பேசுவதற்கு ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தங்களுடைய தீர்ப்பு என்னவென்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : திருத்தத் தீர்மானத்தை முதலில் முன் மொழியவேண்டும். பிறகு பேசவேண்டும்.

Thiru K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, I am very much alerted by the way in which our hon. Members are vigilant about the rules of procedure but they may not know whether I am going

28th March 1967] [Thiru K. Vinayakam]

to move my amendment or not. If I am not moving my amendment, where is the question of my reading the entire amendment? That is why, I say that if they could wait for a few moments, they could understand what is in my mind. In view of the urgency of the Bill as stated by the Government, I do not propose to move my amendment. Now, I think that is very clear to the hon. Member Sri Rama Aranganal.

Mr. Speaker, while reiterating the opinion expressed by the previous speaker, I would like to add only one word. This kind of legislation, though legally brought forward, is undemocratic in spirit. If one Government decide upon an issue on its merits and if another Government which come into power after them are to go back upon the commitments of the previous Government, it would look as if there is no stability, there is no certainty and there is no continuity of the principles governing the administration of a Government. If such is the case, even for the Legislative Assembly of a State which has not been allowed to function and President's rule, has been imposed, another Bill can be brought forward in the Parliament for the purpose of reinstating the entire House and allowing the Members to function once again. Is this the way. . .

திரு. வெ. முனுசாமி: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிறார்களா அல்லது அவர்கள் கொண்டு வருகிற திருத்த தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிறார்களா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். சபாநாயகர் அவர்கள், திருத்தம் கொண்டு வருவதற்குத்தான் நாங்கள் அனுமதி தந்தீர்கள்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: திருத்தத்தை அவர்கள் கொண்டு வருவதற்கு என்னம் இல்லை என்று ஏற்கனவே தெரிவித்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருப்பது முழு முதல் மசோதாவின் மீது. அதாவது அசல் மசோதாவின் மீது பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, most of the points of order are only points of disorder.

Thiru Rama Aranganal rose.

THIRU K. VINAYAKAM: Please sit down, Mr. Speaker, it is very kind of you to have allowed me to speak. . .

Thiru P. Srinivasan rose.

THIRU K. VINAYAKAM: I am not yielding, Sir.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: துடிக்குப் பிரச்சனையைக் கிளப்ப அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு.

[1967 மார்ச் 28]

திரு. பெ. சீனிவாசன் : ஒரு கனம் உறுப்பினர் எழுந்து நின்று ஒழுங்குப் பிரச்சனையைக் கிளப்பும்பொழுது, பேசிக்கொண்டிருக்கும் உறுப்பினர் "Please sit down" என்று கட்டளையிட உரிமை உடைய என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் எவரும் இன்னொருவர் மீது கட்டளை செலுத்த முடியாது. ஆனால், அவர்களை உட்காரச்சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்ள எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் விநாயகம் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, at that rate there will not be any certainty or continuity in the administration. Peace and tranquillity and the well-established principles relating to the functioning of local self-Government on proper lines will be jeopardised if a new Government come into power and simply re-impose certain municipalities by one stroke of a small legislation. With these words, Mr. Speaker, I strongly oppose this Bill.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. விநாயகம் அவர்கள் அவர்களுடைய திருத்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லை. ஆகவே, அந்தத் திருத்தத் தீர்மானங்கள் இரண்டுமே கைவிடப்பட்டன. Dropped என்று அறிவிக்கிறேன். இப்பொழுது முழுமுதல் மசோதா, அதாவது அசல் மசோதா மீது விவாதம் நடக்கும். அடுத்து பேசுபவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிபாலிடிஸ் ஆக்ட் அமெண்ட்மெண்டு மசோதாவை நான் மனமார வரவேற்று, அதை நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை இந்த அவையின் முன்பு வைக்கப் பிரியப்படுகிறேன். இதை எதிர்த்துப்பேசிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. பொன்னுப்ப நாடா அவர்கள் பல கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன்பு எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு காலத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கோட்டையாக இருந்தது. சௌர நேரத்தில் 17 இடங்களுக்கு காங்கிரஸ் கட்சி போட்டியிட்டு 17 இடங்களிலும் காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி பெற்றிருந்தது. அப்படிப்பட்ட சூழநிலையிலே நெல்லை மாவட்டத்தின் தலைநகரான திருநெல்வேலியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நகரசபை அமைக்கப்பட்டது என்பதை இந்த சபை நன்கு உணர்ந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே காங்கிரஸ் கட்சி கோட்டையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடி கட்டி பறப்பதா என்ற ஒரு எண்ணம் முதலிலிருந்த அமைச்சர்களுக்கு எழுந்த காரணத்தினால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக நகரசபையை அங்கே கலைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த நகரசபையைக் கலைத்ததை ஓட்டி அருப்புக்கோட்டை நகரசபையையும் அதுவும் எதர்க்கட்சி ஆட்சி புரிந்த சபை கலைத்தார்கள். திருநெல்வேலி

1967 மார்ச் 28] [திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்]

நகரசபையைக் கலைத்ததை எதிர்த்து உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடரப்பட்டது என்று நாம் அறிவோம். அந்த வழக்கை விசாரித்த கனம் நீதிபதி கைலாசம் அவர்கள் நகரசபைக்குச் சாதகமாக தீர்ப்புச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்பது குற்றச்சாட்டுகளை சென்னை அரசாங்கம் நகரசபையின் மீது சாட்டியிருந்தது. ஒன்பது குற்றச்சாட்டுகளில் முக்கியமான குற்றச்சாட்டு நகரசபை சரியான முறையில் இல்லை, அவர்களுக்குள் 'பேபாஷன்' பிரிவு இருந்தது என்பது. ஆறு குற்றச்சாட்டுகள் இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை கனம் நீதிபதி கைலாசம் அவர்கள் நல்லமுறையில் விசாரித்து இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் கவுன்ஸிலைக் கலைப்பதற்குப் போதுமானவையாக இல்லை, நகரசபையைக் கலைத்தது நியாயமற்றது என்று தீர்ப்புக் கூறினார்கள். அதற்குப் பிறகு அப்பொழுது இருந்த அரசாங்கம், உடனே அப்பீல் செய்தது. அதிலே ஜஸ்டிஸ் அனந்தநாராயணன் அவர்களுடைய தீர்ப்பிலே அப்பீலை ஏற்றுக் கொண்டதற்குக் காரணம், அது அரசாங்கக் கட்டளை, அதாவது, அப்டினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆர்டர், அதாவது அப்டினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆர்டரில் ஹைகோர்ட் தலையிட உரிமை இல்லை என்கிற டெக்னிகல் கிரௌண்டிஸ்தான் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது 'ஆன் தி மெரிட்ஸ் ஆப் தி கேஸ்' அந்த அப்பீல் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை, என்பதை இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முனிசிபாலிட்டி சட்டத்திலே இப்படிக்கலைக்க அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக்கலைக்க இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு மாக்ஸிமம் லிமிட்டாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்திலே அரசாங்கம் நினைத்தால் ஆறு மாதத்திற்கு மட்டும் கூட அந்த முனிசிபாலிட்டியை இயங்க விடாமல் கலைக்கலாம். ஆனால் முன்பு இருந்த அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே மாக்ஸிமம் பனிஷ்மெண்டான இரண்டு வருஷ காலத்தை எடுத்துக் கொண்டது. இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு நகரசபையைக் கலைத்திருக்கிறது. நெல்லை நகரசபையை மாக்ஸிமம் பனிஷ்மெண்ட் கொடுத்து கலைத்தது அன்றைக்கு இருந்த அரசாங்கம். நீதிபதி ஜஸ்டிஸ் அனந்தநாராயணன் அவர்கள் இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குக் கலைத்திருப்பது சரியாகாது, தண்டனையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று தன்னுடைய ஜட்ஜ்மெண்டின் கடைசி வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தின் நினைவிற்குக் கொண்டு வருகிறேன். திருவாளர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டப்படி, ஹைகோர்ட் டிஸிஷன் தந்திருக்கிறது, அதை முறியடிக்கும் விதத்தில் சட்டம் இயற்றக்கூடாது என்றது சரியாகாது, என்பதை வழக்கறிஞரான அவர்களும், அதே போல் வழக்கறிஞரான நானும் அறிவோம். அதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற மன்றத்தில், லாண்ட் ஸீலிங் ஆக்ட் என்கின்ற சட்டத்தை நிறைவேற்றினோம், முன்னால் இருந்த மன்றம் நிறைவேற்றிற்று. அந்த லாண்ட் ஸீலிங் சட்டத்தில் ஐந்தாவது செக்ஷனில்தான்

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்] [1967 மார்ச் 28]

30 ஏக்கருக்கு மேலே வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அதிகப்படியான நிலத்தைப் பிடுங்கிக் கொள்ளும் சர்க்கார் என்கிற ஷரத்து இருக்கிறது. அந்த செக்ஷன் ஃபண்ட்மென்டல் ரைட்டை, ஜீவாதார அடிப்படை உரிமையைப் பாதிக்கிறது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டில் அந்த மெட்ராஸ் லாண்ட் ஸீலிங் ஆக்டை ஸ்கராப் செய்து, அது செல்லத்தகாதது என்று தீர்ப்புக் கூறினார்கள். ஆனால் அன்று பாராளுமன்ற முதல் அமைச்சராக இருந்த நேரு அரகியல் சட்டத்தையே திருத்திவிட்டால் போகிறது என்று, கான்ஸ்டிடியூஷனாக் ஒரு அமெண்ட்மெண்ட் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை நண்பர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் தயவு செய்து கவனிக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, உயர்நீதி மன்றங்களுடைய தீர்ப்பை எதிர்த்து, தங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும் முறையில் சட்டங்களைத் திருத்துவது இந்திய செனட்டால் கவர்ன்மென்ட், கான்ஸ்டிடியூஷனை அமெண்ட் செய்ததிலிருந்தே தெளிவாகிறது. ஆகவே, இப்படிச் செய்வது ஒன்றும் புதுமையல்ல. ஹைகோர்ட்டின் தீர்ப்பில் குறுக்கிடுவது அரசாங்கு என்பதைமட்டும் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், மெட்ராஸ் டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிட்டி ஆக்ட் படி ஒரு கவுன்சிலை சூப்பர்சீட் செய்ய அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி அதிகாரம் அன்றைக்குக் கொடுத்ததன் நோக்கம், அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே நடக்கும் என்கிற புனித நோக்கத்திலே அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை 1920-ம் வருஷ சட்டத்திலே கொடுத்திருந்தார்கள். அதை அப்படி துஷ்பிரயோகம் செய்வார்கள் என்று அவர்கள் எண்ணியிருக்க மாட்டார்கள். அந்த நோக்கத்தில் சட்டத்தில் அந்த அதிகாரமும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சட்டத்தில் இன்றைக்குத்திருத்தம் செய்யப்படுகிறது.

ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுப்பதும் ஒன்றும் புதிது அல்ல என்பதையும் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் மூல மனதோடு அதரிக்கும் விதத்தில் என் ஆதரவைத் தெரிவிக்கிறேன். இன்னொன்றையும் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் சில வார்த்தைகளைத் திருத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் சொல்லும் போது, இரண்டாவது பிரிவின், ஸ்மால் (எ) என்கிற பாகம் that is, 2 (a), "The Municipal council shall be deemed to be reconstituted." என்றிருக்கிறது. reconstituted என்கிற வார்த்தைக்குப் பதிலாக "revived" என்று இருந்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கான்ஸ்டிடியூட் செய்வது என்றால் அமைப்பது என்றாகும். ரி-கான்ஸ்டிடியூட் என்றால் மறுமுறையாக அமைப்பது என்கிற கருத்து ஏற்படுமோ என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, "reconstituted" என்கிற வார்த்தைக்குப் பதிலாக உயிர் ஊட்டுவது revived என்கிற வார்த்தை இருந்தால் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது.

1967 மார்ச் 28] [திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்]

இன்னும், வேறென்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மெட்ராஸ் முனிசிபாலிடிஸ் ஆக்டில் "What are the effects" என்று சொல்லி பலவற்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தலைவராக இருப்பவர் தலைவராகவே இருப்பார் என்றும், உதவித் தலைவராக இருப்பவர் உதவித் தலைவராகவே இருப்பார் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிடி ஆக்டின் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிடி ஆக்டின் கீழ் Statutory Committee என்ற இரண்டு கமிட்டிகள் இருக்கின்றன ஒன்று "Contract Committee" இன்னொன்று "Appointments Committee" இந்த இரண்டு கமிட்டிகளும், Statutory Committee அதாவது சட்டத்திலே குறிப்பிட்டபடி அமைக்கப்படுகின்ற கமிட்டிகள். இந்தக் கமிட்டிகளும் அப்படியே, மறுதேர்தல் இல்லாமலேயே நீடிக்க வேண்டுமா என்பதற்கான தெளிவான வாசகங்கள் இல்லை. அந்த Contract Committee and Appointment Committee இரண்டும் இயங்குமா என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை மனமார வரவேற்று என் உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாவட்ட நகராட்சி திருத்த மசோதாவின்மீது இரண்டு கருத்துக்களைக்கூற விரும்புகிறேன். ஒரு ஆண்டிற்கு முன்பு மேல் அவையில் இந்த மசோதா பற்றியும் மாநகராட்சிக்கு இருக்கின்ற உரிமைகள் பற்றியும் குறிப்பிடும்போது, மாநகராட்சியின் உரிமைகளை மாநில ஆட்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று மேல் அவையில் அன்றைக்கு முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலத்தின் முன்னால் நான் பேசினேன். ஆனால், அப்பொழுது மாஜி முதல் அமைச்சர் கணம் பக்தவத்சலம் அவர்கள், 'அப்படியொன்றும் இல்லை, நாங்கள் செய்வது நியாயம் தான்' என்று சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல, இந்த விஷயம் ஹைகோர்ட்டிலே எழுப்பப்பட்டபோது, ஹைகோர்ட்டு ஆர்டர் மூலமாக, அரசாங்கம் செய்ததுசரி என்று சொன்னார்கள். ஆனால், ஹைகோர்ட் ஆர்டரிலே, அதற்குப் பிறகு சில 'ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ்' என்று பாஸ் செய்திருந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில், 'கூடிய விரைவில் இந்த மகநகராட்சி 'ரீகான்ஸ்டிடியூட்' செய்யப்படவேண்டியது மிக மிகத் தேவையானது' என்று அடித்தம் திருத்தமாக, தெளிவாக சொல்லியிருந்தார்கள். ஹைகோர்ட் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ்லே சொல்லியிருப்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். ஹைகோர்ட் சட்ட அடிப்படையில் தீர்ப்புக் கொடுக்க முடியுமே தவிர, spirit of order என்ற வகையில், அதைப் பற்றி அவர்கள் எதுவும் செய்யமுடியாது. ஆகவே ஹைகோர்ட்டினுடைய ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்ற வகையில் அரசாங்கம் செய்தது தவறு என்று கருதினார்கள் என்பதை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஹைகோர்ட் ஆர்டர்ஸ் என்ற வகையில் அரசாங்கம் செய்ததை ஏற்றுக் கொண்டு இருந்தாலும், ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்ற வகையில் கூடிய விரைவில் அது ரீகான்ஸ்டிடியூட் செய்யப்பட

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1967 மார்ச் 28]

வேண்டியது தேவை என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், பொதுமக்களுடைய எண்ணத்திற்கு இதை விட்டுப் பார்க்கவேண்டும் என்று. பொதுமக்களுடைய தீர்ப்புத்தான் பொதுத்தேர்தல் தீர்ப்பு வந்த அன்றே தெரிந்து விட்டதே? ஆகவே, இந்த மசோதாவின் பேரிலும் அவர்கள் தங்களுடைய தீர்ப்பைத் தெரிவித்துவிட்டார்கள். ஏனென்றால், திருநெல்வேலியில் பொதுமக்கள் எந்த அளவிற்கு இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பது, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் சௌதி சுந்திரபாரதி அவர்களைப் பொதுமக்கள் அருப்பக்கோட்டை பொதுமக்கள், தங்கள் வாக்குகளை அளித்து அனுப்பிய அன்றே தெரிவித்துவிட்டார்கள். பாராவது இன்னமும் திருப்பி பொதுமக்களுடைய தீர்ப்புக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று விரும்பினால் அது சரியானதா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அது தவறானது, சரியில்லை என்பதை மட்டும் இந்த அலையில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல, சில உறுப்பினர்கள் இது ஒரு ஆட்சியின் உத்தரவை ரீபீல் செய்வதுபோல இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நாம் மானவர்களாக இருந்தபோது, பிரிட்டிஷ் ஹிஸ் ரிபமக்தோம். அப்பொழுது அந்த நாட்டில் 'பீல்' என்ற பிரைம் மினிஸ்டர் ஒருவர் இருந்தார் என்று படிக்கும்போது நாங்கள் வேடிக்கையாகச் சொல்லுவது வழக்கம் Peel repealed all previous orders என்று (கிரிப்பு). லார்ட் பீல் என்பவர் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அவருக்கு முன்னால் இருந்த பிரைம் மினிஸ்டர் வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர். ஆகவே, அந்த வகையில் இந்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருப்பது தவறேயில்லை. அந்த பீல் என்பவர் இரண்டு மறை மசோதாக்கள் கொண்டுவந்து மன் பிரைம் கட்டங்களை ரீபீல் செய்தார்கள். அதைப்பற்றி நாங்கள் வேடிக்கையாகச் சொல்லுவது வழக்கம். நாம் அப்பொழுது பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டரி முறையையே பின்பற்றுவதால் அதையாம் எடுத்துக் குறிப்பிடுகிறேன். பீல் 'ரீபீல்' செய்தார்கள். அதே வகையில் ஒரு கட்சி மாறி மற்றொரு கட்சி ஆட்சிக்கு வரும்போது, பழைய சட்டத்தைத் திருத்துவது வழக்கம், அப்படிச் செய்ய அவர்களுக்கு உரிமையும் உண்டு. அதைப் பார்த்து பழைய சட்டம் பாதிக்கப்படுகிறது, அகையினால் பொது மக்களுடைய தீர்ப்பிற்கு விடவேண்டும் என்பது, வந்த ஆட்சியையே நங்குடைய வேட்டு மூலம் மாற்றியிருப்பவர்களுடைய தீர்ப்பிற்கு விடவேண்டும் என்பது சரியானது அல்ல. பிறகு, "ஹைகோர்ட் ரெப்பீல் சொன்னது" என்று சொல்லுவதற்கும் உரிமை இல்லை. ஹைகோர்ட் எத்தனையோ ஸ்டீட்மென்டுகள் கொடுத்திருக்கின்றன. அதனை ஸ்டீட்மென்டுகளில் சில ஸ்டீட்மென்டுகள் அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாக இல்லை என்பதற்காக அரசாங்கம், நாட்டிலுள்ள நிர்மாணச் சட்டத்தையே கூட எத்தனையோ தடவை திருத்தியிருக்கிறது என்பதைக் கனம் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு

1967 மார்ச் 28]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

கிழை. அவர்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நிர்மாணச் சட்டமே எத்தனையோ தடவை திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஹைக்கார்ட் தீர்ப்புகளில், சில, காங்கிரஸ் ஆட்சிக்குச் சாதகமாக இல்லை என்று கருத், தங்களுக்குச் சாதகமாக இல்லை என்ற காரணத்தால், நாமாணச் சட்டத்தையே காங்கிரஸ் அரசாங்கம் மாற்றி இருக்கிறது. மாநில அரசாங்கத்தினம்து ஹைக்கார்ட் ஸ்டிரீக்சாஸ் பாஸ் செய்திருக்கிறது. ஸ்டிரீக்சாஸ் என்றால், அந்த ஆடத்திலே அவர்கள் லா பாயிண்ட் பிரகாரம் தாப்புக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், ஸ்பிரிட் ஆஃப் தி லா சரியாகக் கவனிக்கப்படவில்லை, மிகக் கடுமையாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று ஹைக்கார்ட்டாபால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்த அடிப்படையிலும் கொண்டுவரப்படவில்லை. இதை எதற்குச் சொல்லுகிறேன் என்றால், “ஹைக்கார்ட்டார் ஆர்டர் செய்திருக்கிறார்கள்” என்றால், அப்படிச் சொல்லுகிறவர்களுக்கு நான் கூறக்கூடிய பதில் இதுதான். மத்திய அரசாங்கத்தார் எத்தனையோ தடவை நிர்மாணச் சட்டத்திற்குத் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நிர்மாணச் சட்டத்தின் பதினேழாவது அமெண்டுமெண்டுக்குப் பிறகு, மற்ற அமெண்டுமெண்டுகளும், கோர்ட்டாரின் தீர்ப்புகள் அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாக இல்லை என்ற காரணத்திற்காகவே அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டால், இந்த மசோதாவை இப்பொழுது கொண்டுவருவது நியாயம் என்பதை அவர்களே உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அன்று கொண்டுவந்த சட்டம் சரியான சட்டம் அல்ல, ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் என்று நான் அழுத்தத்திருத்தமாகச் சொல்லுகிறேன். ஜனநாயகத்திற்கு விரோதம் என்று எப்படி நான் சொல்லுகிறேன் என்றால், மாநகராட்சியில் அங்கு இருப்பவர்கள், அங்குள்ள மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்; அந்த வட்டாரத்து மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். ஆனால், மாநில அரசாங்கத்தைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல வட்டாரங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். பல வட்டாரங்களில், எங்கெங்கே காங்கிரசுக்கு மெஜாரிட்டி இருந்ததோ, அதன் அடிப்படையில் பல பேர்கள் இருந்தார்கள். பல வட்டாரங்களில் உள்ள மெஜாரிட்டியை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு வட்டாரத்திலுள்ள மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அமைக்கப்பட்ட திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தை, அப்பொழுது ஆளும் கட்சியினராக இருந்தவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் அவர்கள் அதைக் கலைத்தார்களே தவிர, மற்றப்படி திருநெல்வேலியில் என்ன தவறு நடந்தது? மேலவையில் நான் அப்பொழுது கேள்வி கேட்டு, அதற்கு அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து பதிலும்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1967 மார்ச் 26]

கொடுத்திருந்தார்கள். செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலிருந்து பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசாங்க உத்தரவின் நகல் மேல்சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டது என்றாலும், சரியான வகையில் பதில் இல்லை. எனக்குப் பிறகு பேச இருக்கிற மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. செளதி சந்தரபாரதி அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லுவார்கள். திருநெல்வேலியில் என்ன தவறு நடந்தது என்று நான் கேட்கிறேன். அங்கே தவறு நடக்கவில்லை. தமக்குச் சாதகமாக இல்லாத சில கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டார்கள், தமக்குச் சாதகமாக இல்லாத சில காரியங்களை நடைமுறையில் கொண்டுவந்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அப்போதைய அரசாங்கம் திருநெல்வேலி நகராட்சியைக் கலைத்த ஒரு செயலானது அன்றிருந்த காங்கிரஸ் அமைச்சரவை செய்த தவறு என்று நான் மிக அழுத்தத்திருத்தமாக மேலவையிலேயே எடுத்துச் சொன்னேன். திரும்பவும் அதை இங்கே எடுத்துச் சொல்கின்றேன். 'ப்ரெடிக்கஷன்' என்று சொல்லுவார்களே அந்த வகையில் அன்று நான் ஒன்று அப்போதிருந்த காங்கிரஸ் அமைச்சரவையைக் குறித்துச் சொன்னேன். "1967-க்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிதான் தமிழகத்திலே வரப் போகிறது. அப்படி வந்தால், மத்திய அரசாங்கத்திலுள்ள காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கு மாநிலத்திலுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சி பிடிக்கவில்லையென்றால், மாநிலத்திலுள்ள மாற்றுக் கட்சி அரசாங்கம் மத்தியிலுள்ள காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாக இல்லை என்று கருதினால், மாநில அவையே வேண்டாம், மாற்றுக் கட்சி அரசாங்கமே வேண்டாம் என்று அதைக் கலைப்பதற்குரிய வகையிலே கூட செயல்படுவதற்கு, இப்பொழுது திருநெல்வேலி நகராட்சியைக் கலைக்கும் படியான ஒரு செயல் அடிப்படையாக இருக்கிறது" என்று நான் அப்போதே சொன்னேன். "It is a complete destruction and murder of democracy" என்று நான் அப்பொழுது சொன்னேன். அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்தவர் கோபமாகக்கூடப் பாய்ந்தார்கள். இதையெல்லாம் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்படும் அளவிற்கு அன்றைக்கு அரசாங்கம் நடந்துகொண்டது என்பதற்காகத்தான். இப்பொழுது திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் மிகமிகப் பாராட்டுகிறேன். இந்த அமைச்சரவை பதவியேற்றுக் கொண்டவுடனேயே, இவ்வளவு குறுகிய நேரத்திலேயே, நம் எல்லோருடைய மனத்திலும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு காரியத்தைக் குறித்து, நல்லதொரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கும் அமைச்சரவையை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நண்பர்கள் திரு. வினாயகம் அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் இதை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

1967 மார்ச் 28]

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தமிழில் பேசியது மிகவும் சிறப்பாக இருக்கிறது என்று கூறி அவரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னாண்டோ : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதாவை வரவேற்றுப் பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்குத் தங்களுக்கு நான் முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நெல்லை நகராட்சியைப் பொறுத்த வரையில், அந்த நகராட்சி நல்ல முறையில் இயங்கி வந்தாலுங்கூட, முன்னாலே இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம், கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் அந்தகராட்சியைக் கலைத்திருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்தக் காரணமும் இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும். காரணம் என்னவென்றால், நெல்லை நகராட்சிப் பொறுப்பை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்ட பின், அங்கே நல்ல முறையில் அது ஆட்சி நடத்தி வந்தது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அந்த நகராட்சியைக் கலைப்பதற்கான பல காரணங்களில், அநேக கூட்டங்கள் ஒழுங்கான முறையில் நடைபெறவில்லை என்பதையும் ஒரு காரணமாகக் காட்டியிருந்தார்கள். பல கூட்டங்களில் பொதுமான 'கோரம்' இருந்தாலும் அந்தக் கூட்டம் நடத்தப்படாமல் இருந்தது என்பதை ஒரு குற்றச் சாட்டாகக் காட்டியிருந்தார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், நான் இந்த—மன்றத்திற்கு ஒன்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். குற்றச்சாட்டுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கூட்டத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்தக் கூட்டத்திற்குச் சென்றிருந்த நேரத்தில், மாநகராட்சித் தலைவர் இல்லை; உப தலைவரும் இல்லை. மாவட்ட நகராட்சிச் சட்டத்தின் கீழ், எப்போதுமே நகராட்சித் தலைவர் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்க வேண்டும்; தலைவர் இல்லாத நேரத்தில் உப தலைவர் தலைமை தாங்கவேண்டும்; இருவரும் இல்லாத நேரத்தில் தலைவரால் நியமனம் செய்யப்பட்ட ஒரு அங்கத்தினர் அந்தக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கவேண்டும் என்பது விதியாகும். ஆனால், அந்தக் கூட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில், தலைவரும் வரவில்லை; உப தலைவரும் வர முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. தலைவர் அவர்கள் கூட ஒரு உறுப்பினரைத் தலைமை தாங்க நியமனம் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. அந்த நேரத்தில் பொதுமான 'கோரம்' இருந்தாலுங்கூட, காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஒருவரைத் தலைமை தாங்க வேண்டும் என்று பிரேரணை செய்தார்கள். ஒருவர் வழிமொழிந்தார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நண்பர் ஒருவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் தலைமை தாங்க வேண்டும் என்று பிரேரணை செய்ய, இன்னொருவர் வழிமொழிந்தார். என்னாலுங்கூட, இப்பேர்ப்பட்ட தோரணை நடைபெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் சட்டத்திலே தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படாதிருந்த காரணத்தால்,

[திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னாண்டோ] [1967 மார்ச் 28]

இத்தகைய நிலைமைகளுக்குச் சட்டத்திலே போதுமான இடம் இல்லாத காரணத்தால், அங்கே குழப்பம் விளைந்தது. போதுமான 'கோரம்' இருந்தாலும், கூட்டம் நடைபெற முடியாமல் போய்விட்டது. இப்படி ஒருசில காரணங்களைக் காட்டி, நெல்லை நகராட்சி மன்றத்தைச் சென்ற காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கலைத்திருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். என்றாலும், இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், பல நகராட்சிகள் கலைக்கப்பட வேண்டியிருக்கும் என்று நான் உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ளுவேன். நெல்லை மாவட்டத்தில் பாளையங்கோட்டை நகராட்சி, மேலப்பாளையம் நகராட்சி, தூத்துக்குடி நகராட்சி ஆகியவை கலைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அவை கலைக்கப்படுவதை நான் விரும்பவில்லை என்றாலும், திருநெல்வேலி நகராட்சியைக் கலைத்த அதே அரசாங்கம், அதே காரணங்களுக்காக, நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள பல நகராட்சிகளைக் கலைக்கவேண்டும் என்றால், இப்படிப்பட்ட நகராட்சிகளைக் கலைத்திருக்காலாம். நான் பாளையங்கோட்டை நகர மன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ஏ. எல். சுப்பிரமணியம் அவர்களும் நகர மன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். பாளையங்கோட்டை நகராட்சி மன்றத்தில் நடந்த பல ஊழல்களைக் குறிப்பிட்டு, இதற்கு முன்னால் ஆட்சியில் இருந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் பல முறை எடுத்துச்சொல்லியும், அந்த அரசாங்கம் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அது மாத்திரமல்ல, பக்கத்தில் இருக்கும் மேலப்பாளையம் நகரசபையைப் பொறுத்த வரையில், அங்கிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் அங்கே நடந்த பல ஊழல்களை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி ஆதாரபூர்வமாக விளக்கிக் காட்டியும் கூட, பழைய அரசாங்கம் அதன்மீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இன்னும் சொல்லேன், மேலப்பாளையம் நகரசபைத் தலைவர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த மூன்று நான்கு மன்ற உறுப்பினர்களைக் காரணமில்லாமல் மூன்று கூட்டங்களுக்கு வரவில்லை என்று தற்காலிகமாக நீக்கி வைத்திருந்தார். அந்த அளவிற்கு அராஜகம் நடந்திருந்தாலும் கூட, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் அரசாங்கமும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. நான் எதற்காக இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன் என்றால், முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம், கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இருந்த நெல்லை நகரசபையைக் கலைத்ததற்குப் போதுமான காரணம் காட்டவில்லை என்பதற்காகத்தான். அந்த அளவிலேதான், சென்னை மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் 41(ஏ) பிரிவின் கீழ் அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தால், அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, சென்ற அரசாங்கம் நெல்லை நகர சபையைக் கலைத்ததே தவிர, வேறு தகுந்த காரணங்கள் இல்லை. நகரசபையைக் கலைக்க அதே அரசாங்கத்திற்குத் தகுந்த காரணங்கள் கிடைந்தால், அல்லது கலைக்கப்பட்டது தவறு என்று தெரிந்தால், பழைய உத்தரவை

1967 மார்ச் 28] [திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னாண்டோ]

திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, உயிர் கொடுக்கக்கூடிய உரிமையும் அதே அரசாங்கத்திற்கு இருக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு மாநகராட்சி அல்லது ஒரு நகராட்சி அல்லது ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் அல்லது ஒரு பஞ்சாயத்தைக் கலைக்கக்கூடிய அதிகாரம் பெற்றிருக்கக்கூடிய அதே அரசாங்கத்திற்கு மேற்கண்ட ஆட்சி மன்றங்களுக்குத் திரும்ப உயிர் கொடுத்து அவற்றை இயங்கச் செய்வதற்கான அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்தி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அமைத்திருக்கும் இந்த அமைச்சரவையில் மதிப்பிற்குரிய சட்ட அமைச்சராக இருப்பவர் இந்த உரிமையை இந்த அரசாங்கத்திற்கு வழங்குவதற்குரிய ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பதைக் குறித்து வரவேற்று, பேச என்னுள் சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்து, உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU. T. MARTIN: Mr. Speaker, Sir, I oppose this Bill. While opposing, I adopt the reasons mentioned by the Deputy Leader of the Congress Legislature Party Mr. R. Ponnappa Nadar and I will give my own reasons also.

First of all, this brings to my mind a case which came up before the High Court in the year 1956 regarding a municipal council in the Tirunelveli District. In that municipal council, 'X' and 'Y' contested for the chairmanship. 'X' got success in the election and he became the chairman of that municipal council. 'Y' was unfortunately defeated. 'X' installed or put up electric lights in a particular street. But in the next election unfortunately 'X' was defeated and 'Y' was installed in power and he became the chairman. After he became the chairman, the first resolution that he got passed was for removing all the street lights put up by the erstwhile chairman 'X'. I wonder whether the State Government should be reduced to the position of the municipal council which came up for justice before the High Court in 1956. There are widespread newspaper reports and public talk that the present ministry is bringing forward this Amending Bill to invest the Government with the power for rescinding the orders of supersession of the municipal councils of Tirunelveli and Aruppukottai. Whatever may be the merits of the case regarding those two municipal councils, my submission is that the subject for discussion before this Honourable House is not the decisions taken by the previous Government.

My learned friend Mr. Hande mentioned that some strictures were passed by the High Court. With great respect to him, I submit that there were no strictures at all. The learned Judge only made some suggestions. There is a vital difference between strictures and suggestions that emanate from the Court. If my learned friend further reads the judgement, he will find that no strictures were passed. The learned Judge has given a pious wish or a suggestion regarding the sentence or punishment that the State Government gave to the Municipal Council.

[Thiru T. Martin]

[28th March 1967]

Under section 41 of the Madras District Municipalities Act, the State Government gives a notice informing them of the grounds for taking action, namely persistent failure to perform the duties imposed on it by law or gross abuse of the power conferred by the law. After taking into consideration the reply to the notice only, the State Government take action. When the State Government want to review or cancel that order, there should be some grounds, and that there should be some jurisdictional reasons why the present Government want to review or set aside the earlier order passed by the State Government. This Bill gives naked and unlimited power to the Government for setting aside the earlier supersession order. The Amending Bill does not prescribe the conditions under which the power could be exercised subsequent to the order of supersession. Supersession of a council is a drastic matter. It is a very important act. By supersession the State Government is virtually ousting the elected body in a particular locality. Having arrived at a responsible conclusion, the State Government issue the order of supersession. When that order is sought to be reviewed, should we not prescribe some conditions or reasons for exercising the power of review? My submission is that the Bill gives arbitrary and naked power, the exercise of which rests entirely upon the subjective satisfaction of the Government. The wording used is 'If, in the opinion of the State Government, it is necessary to do so, they may cancel any notification suerseding the council.' With great respect to those Members who spoke before me, I wish to remind them that the discussion is not about the validity of the earlier orders of the supersession of the municipal councils passed by the previous Government. The discussion is on the point whether this Bill should be passed into an Act or not. The purpose of bringing forward this Bill is to get rid of the earlier decisions of the previous Government which, I submit, will not be in the interest of the nation or the country. Section 41 itself amply provides for all the contingencies which would arise in the ordinary course of administration of a local authority. With these words I conclude my speech.

* திரு. செளடி. எஸ். சுந்தர பாரதி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவின் மீது நான் பேச ஆரம்பிக்கையிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியமான அம்சத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால் இந்தக் கலைப்பு உத்தரவின் பேரால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். பாதிக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவன் என்பதனால் வேண்டுமென்றே சில காரணங்களைச் சொல்கிறேன் என்று சிலர் நினைக்கலாம். அது போல எனக்கு முன்னால் பேசிய ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் பேசுகையிலே அருப்புக்கோட்டை, திருநெல்வேலி ஆகிய மன்றங்களைக் கலைத்தது தவறாகையால், அதைச் செயல்படுத்துவதே நியாயம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் தரப்பிலே இருந்து பேசுகிறவர்கள் முன்னால் இருந்தவர்கள் செய்த ஒரு காரியத்தை எதிர்க்கட்சியாக இருந்த ஒன்று, இன்று ஆளும் கட்சியாக வந்த காரணத்தால்

1967 மார்ச் 28] திரு. செளடி. எஸ். சுந்தர பாரதி]

வேண்டுமென்றே மாற்றியமைக்கிறார்கள் என்று கருதலாம். இப்படி அவரவர்கள் தங்களுடைய சொந்த நலனுக்காக செய்வதாகக் கருதப்படும் இத்தகைய அபிப்பிராயங்களுக்கு மத்தியில், நாம் நம்முடைய கடமை என்னவென்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இதில் பாரபட்சம் இல்லாத முறையில் இந்தத் திருத்த மசோதாவை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்பதைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் எந்தக் கருத்தைச் சொன்னாலும், பாதிக்கப்பட்டவன் என்ற முறையில் சொல்வதாக நினைக்காமல், பாரபட்சமற்ற கருத்தைச் சொல்வதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுதுள்ள நகராட்சிச் சட்டம், 1920-லே உண்டாக்கப் பட்டது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம். அவர்கள் நமக்கு ஏதோ சுயாட்சி முறையில், அதிகாரம் கொடுப்பதுபோல இதை ஏற்படுத்தினார்கள். சுயாட்சி செய்வதற்கு நமக்குத் திறமை இருக்கிறதா, பொறுப்போடு செயல்பட ஆற்றல் இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும், சுயாட்சியை நம்மிடையே ஏற்படுத்துவதற்கும் வாய்ப்பு அளிப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொடுத்தார்கள் என்ற நிலை இருந்தது. தங்களுக்கு வேண்டிய ஒரு நேரத்தில் இத்தகைய ஒரு நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்து விடுவதற்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்று கருதி, இந்தச் சட்டத்திலேயே நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைப்பதற்குரிய அதிகாரங்களையும் வகை செய்தார்கள். 'பொலிடிகல் வெப்பன்' ஆக அரசியல் காரணங்களை வைத்து இப்படி எந்த ஒரு நகராட்சியும் கலைக்கப்படுவதற்குரிய பிரிவை சட்டத்திலேயே செய்திருக்கிறார்கள். நாம் அன்னிய ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்று ஐன நாயக முறையில் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்ற இந்த நேரத்தில் அந்தச் சட்டத்தையே நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு மேலான அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. அதற்கு அரசாங்கம் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்த மசோதா மட்டும் போதாது. இதைவிட, இந்த மூலச் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா அம்சங்களையும் பரிசீலனை செய்து அதையே மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது ஸ்தல ஸ்தாபன கவுன்சில்கள் ஒரு 'அட்வைசரி பாடி' போல, யோசனை சொல்கின்ற ஸ்தாபனம் போல நடைமுறையில் இருக்கிறதே தவிர, திட்டவாட்டமாக ஒரு காரியத்தை செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தால், அதைச் செய்ய இயலாத நிலை இருக்கிறது. ஐனநாயகப் பண்பை வளர்த்துக்கொண்டு வரக் கூடிய நாம் இன்னும் அதிகமான அதிகாரங்களை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு எவ்வாறு கொடுப்பது என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து, இந்த மசோதாவையே மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இடையிலே குறுக்கிட்டுச் சொல்லும்போது அரசாங்கத்தின் தீர்ப்பு இதை மறு பரிசீலனை செய்வது

[திரு. செளடி. எஸ். சுந்தர பாரதி] [1967 மார்ச் 28]

என்று இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் திருத்த மசோதாவுக்கு ஆதரவாக இரண்டு காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பு. அதில் அரசாங்கம் இட்ட உத்தரவு இருக்கிறதே, அதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பும் இந்த திருத்த மசோதாவுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது. மக்களுடைய அரசாங்கம், தான் செய்கிற காரியங்களில் எதாவது தவறு நடந்து விட்டது என்று அறிந்தால், அதைத் திருத்திக் கொள்வதற்குரிய தைரியம் அந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்க வேண்டும். அந்தத் தைரியத்தோடு தான் செய்த தவறான காரியத்தைத் திருத்திக்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வரவில்லையென்றால், ஹைகோர்ட் இருக்கிறது. அரசாங்கம் செய்தது தவறு என்பதை அது சுட்டிக்காட்ட முடியும். இப்படி உயர்நீதிமன்றம் மூலமாகவும், அரசாங்கம் தன்னுடைய தவறை உணர்ந்துகொள்ள வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. அதுபோலவே மக்கள் முன்னிலையில் அந்தப் பிரச்சினையை வைக்கலாம். தவறான காரியத்தை அரசாங்கம் செய்திருந்தால், மக்களே தீர்ப்புக் கூறிவிடுவார்கள். இந்த அடிப்படையில், இந்த நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்தது சம்பந்தமாக, கடந்த பொதுத் தேர்தலிலே மக்கள் நல்ல தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் செய்த தவறை, அவர்களே திருத்திக் கொள்ளாது விட்டிருந்தாலும், அடுத்து வருகிறவர்கள் அந்தத் தவறைத் திருத்த முன்வரும்போது அதை எதிர்த்துப் பேசுவது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் இந்தத் திருத்த மசோதாவுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்ற காலையில் சில வாதங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்று, சட்ட சம்பிரதாயமாகச் சொன்னது. இந்தச் சட்டத்திலேயே இதைத் திருத்துவதற்கு இயலாது என்று ஒருவர் குறிப்பிட்டார். இரண்டாவதாக, இந்தச் சட்டத்தில், பின்னுக்குச் செல்லக்கூடிய ஒரு அதிகாரத்தை வழங்க இயலாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த இரண்டு வாதங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு சட்டம் இயற்றும்போது, அந்தச் சட்டம் எந்தத் தேதியிலிருந்து அமலுக்கு வரும் என்பதை நிர்ணயிக்கும் போது, இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே இருந்து இயற்றப் பட்டதாக அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, பின்னுக்குச் செல்லக்கூடிய அதிகாரத்தை வழங்க இயலாது என்கிற வாதம் சரியல்ல. அடுத்து ஒரு கவுன்சில் கலைக்கப்பட்ட பிறகு, அதே கவுன்சில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவது சட்ட விரோதமாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். 'சூபர் ஸீட்', ஆர்டர் என்பது ஒரு கவுன்சில் எந்த வகையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறதோ, அந்த வகையில் செயல்படுத்த முடியாமல் தடைப்படுத்தும் ஒன்றுதான். அது

1967 மார்ச் 28] [திரு. செனடி. எஸ். சுந்தர பாரதி]

எந்த வகையிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவுன்சில் மெம்பர்களுடைய பதவிக் காலத்தை எடுத்துவிடாது என்பது என்கருத்து.

மூன்று வருட காலத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவுன்சிலர்களுடைய பதவிக் காலம் இருக்கிறது. இடைக்காலத்தில் அரசாங்கம் கவுன்சிலைக் கலைக்கலாமே தவிர, மறு தேர்தல் வரை அந்தக் கவுன்சிலர்களுடைய பதவிக் காலத்தை எடுத்துவிட முடியாது என்பது என் கருத்து. அரசாங்கம் கவுன்சிலைக் கலைக்க உத்தரவு போடுகிறார்கள். அதை எதிர்த்து ஹைகோர்ட் கவுன்சிலை கலைத்தது தப்பு என்று தீர்ப்பு வழங்கிவிட்டால், அப்போது அதன் நிலை என்ன? அந்தக் கவுன்சில் மீட்டும் தொடர்ந்து இயங்க ஆம்பிக்கிறது. அதேபோலத்தான் இப்போதும் அந்தக் கவுன்சிலில் பதவிக் காலம் முடியும் வரையிலும் இந்த மசோதாவின் மூலம் இயங்க வைக்க முடியும் என்பது நிலை. அருப்புக் கோட்டை, திருநெல்வேலி ஆகிய நகராட்சி மன்றங்களைக் கலைத்ததற்குக் காரணங்கள் என்ன என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சில காரணங்களை நீங்கள் கேட்டால், உண்மையிலேயே உங்களுக்கு வியப்பாக இருக்கும். முன்பிருந்த அரசாங்கம், இந்த அவையில் அதற்கான காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கலாம். நகரசபைகள் அவற்றிற்கு என்ன பதில் அளித்தன என்பதையும் சொல்லியிருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். நான் இந்த நேரத்தில் அந்த நகரசபைகளைக் கலைத்ததற்கான காரணங்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லாவிட்டாலும், ஒன்றிரண்டைச் சொல்கிறேன். அந்தக் காரணங்களுக்கு மாநகராட்சி மன்றங்கள் அனுப்பிய பதிலையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அருப்பு கோட்டை நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் சூற்றச்சாட்டும், பதில்களும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த நகராட்சி கவுன்சிலை ஏன் கலைக்கக்கூடாது என்பதற்கு ஒரு காரணம், 'பப்ளிக் ஹெல்த் லே ஷெட்' சரியான முறையில் செப்பனிடப் படவில்லை என்பதாகும். அதற்கு அந்த நகராட்சி மன்றம் கொடுத்த பதில், 'அந்த ஷெட் இருக்கிறது என்பது உண்மை. ஆனால் இந்த ஷெட்டில் இதுவரை எந்தவிதமான ரிப்பேரும் இல்லை. அது நல்ல முறையிலேயே இருக்கிறது. வேண்டுமானால் நீங்களோ, அல்லது மாவட்ட ஆட்சி அதிகாரியையோ அனுப்பிப் பார்வையிட்டால் தெரியும்' என்பதாகும்.

இரண்டாவது காரணம், அங்கே ஒரு 'மெட்டர்னிட் சென்டர்' இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு பாயும் தலைகாணியும் வாங்கித் தரவில்லை' என்பதாகும். அந்த மெட்டர்னிட் சென்டர் ஏற்படுத்தப்பட்ட 18 வருடங்களாகவே அங்கே எந்தவிதமான பாயும் தலைகாணியும் வாங்கித் தந்ததில்லை. ஆனால், புதிதாக மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நகரசபை பொறுப்புக்கு வந்தவுடன் இதை ஒரு காரணமாகச் சொல்லிக் கலைக்க முன் வந்தார்கள். தாய்மார்கள் அங்கே தங்கி சிகிச்சை பெறுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட நிலையம் அல்ல அது. வெளியிலிருந்து வருவார்கள்;

[திரு. செளடி. எஸ். சுந்தர பாரதி] [1967 மார்ச் 28]

சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். அல்லது அங்குள்ள அதிகாரிகள் கூப்பிடுகிறவர்களின் வீட்டிற்கே சென்று தாய் மார்களுக்குச் சிகிச்சை செய்து வருவார்கள். இதைப்போலவே, இன்னொரு குற்றம். “அருப்புக்கோட்டையில் இருக்கக்கூடிய ‘சானிடரி டிவிஷன்கள்’ போதாது, புதிதாக ஒன்றைத் திறப்பது நல்லது” என்பது அந்த நகராட்சி மன்றத்தின் யோசனை. அதற்காக அந்த வருஷத்தில் ‘பட்ஜெட் ப்ரொவிஷன்’ ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆயினும், இந்த முடிவிற்கு நகராட்சி மன்றம் வந்தபோது அந்த நிதியாண்டில் நான்கு மாதங்களே மீதி இருந்தன. அடுத்த நிதியாண்டில் போதுமான ப்ரொவிஷன் செய்து கொள்ளலாம் என்பதாக நினைத்து இருக்கக்கூடிய டேபிள், மேஜை முதலிய வற்றையே வைத்துக்கொண்டு ஒரு புதிய சானிடரி டிவிஷனை ஏற்படுத்தினார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நம்முடைய சட்டசபை விதிகள் 95-வது பிரிவைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

‘At the second reading, the principle of the Bill and its general provisions may be discussed but not the details.’

இப்போது அவைமுன் இருக்கப்பட்ட திருத்த மசோதா இரண்டாவது வாசிப்புக் கட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நேரத்தில் திருத்த மசோதாவைப் பற்றிப் பொதுப்படையாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேச வேண்டுமென தவிர, மேஜை, நாற்காலி தலைகாணி-பாய் என்றெல்லாம் விவரங்களுக்குப் போகக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செளடி. எஸ். சுந்தர பாரதி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் எதற்காக அதைக் குறிப்பிட்டேன் என்றால், இத்தகைய காரணங்களுக்காக நகரசபைகள் கலைப்பட்டு இருந்தால், நான் குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காகக் கலைத்திருந்தால், அது தவறு அல்லவா என்பதை யோசிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். இதற்கு முன்னாலே ஒரு அரசாங்கம் செய்த தவறைத் திருத்த முன்வந்ததற்காக நான் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றுவதோடு மட்டுமல்லாமல், நகராட்சிச் சட்டத்தை முழுவதுமே மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாபற்றிப் புதிதாக நான் சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை, என்றாலும், இந்த மசோதாவின் தார்மிகத் தன்மையை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன் என்ற முறையிலே—இந்த விவாதத்திலே கலந்து

1967 மார்ச் 28] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

கொள்ளுகின்றவர்களின் பட்டியலிலே என் பெயர் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவது குறித்து பெருமையடைவதிலே நான் முன் நிிற்கிறேன். சாதாரணமாக, ஒரு ஆட்சி, அதற்கு வேண்டாத எதையும் அழிப்பதற்குத்தான் முதலிலே வழி தேடி வைத்துக் கொள்ளும். அதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் அப்படித்தான் கார்ப்பரேஷனைக் கலைப்பதற்கு வழியைத் தேடி வைத்துக்கொண்டு, உபயோகப்படுத்தாமல் வைத்துக்கொண்டிருந்தது. இந்த மசோதா, அழிக்கப்பட்ட ஒன்றை ஆக்குவதற்கு என்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பண்பாடுதான் எனக்குக் கவர்ச்சி கரமாக இருந்தது. அதனால்தான் நான் இதை வரவேற்றுப் பேசுகிறேன். நீதிமன்றங்களிலே அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்குத்தான் இதுவரை மசோதாக்கள் வந்தன. ஆனால், தீர்ப்பிலே உள்ள ஒரு பகுதியை ஏற்க இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதிலே உள்ள இரண்டாவது அம்சம் என்னவென்றால், ஒரு கட்சியினுடைய ஆட்சி மாறி இன்னொரு கட்சியினுடைய ஆட்சி வந்திருக்கிறது. முன்னாலே இருந்த ஆட்சியினர் கொண்டுவந்த சட்டத் திட்டங்களிலுள்ள வேற்றுமைகளைப் புதிதாக ஆட்சியை எற்றுக்கொண்டவர்கள் மாற்றுவதிலே ஒன்றும் வியப்பில்லை, அதுதான் ஜனநாயக முறை. அப்படி வேற்றுமைகள் இருந்ததின் காரணமாகத்தான் மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு மாறுபட்டவைகளாய் முன்பிருந்த ஆட்சியினருடைய திட்டங்கள், கொள்கைகள் இருந்ததால்தான்— அவற்றை மாற்றவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மக்கள் ஆட்சியை மாற்றியிருக்கிறார்கள். ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் அத்தகைய வேற்றுமைகளை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு மாறாகச் சட்டத்திட்டங்கள் இருந்தால், அந்த ஆட்சி மாற்றப்படுகிறது என்பதைக் கண்டோம். அந்த மாற்றம் புரட்சிகரமான ஒரு மாற்றம். அந்த அடிப்படையிலேதான் இன்று இந்த திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. முன்பு இருந்த அரசாங்கத்தினர் ஒன்றைக் கொலை செய்வதற்காக சட்டங்களைத் தயாரிப்பதற்கு வைத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால், இன்று ஆட்சியிலே உள்ளவர்கள் கொல்லப்பட்ட ஒன்றை உயிர்ப்பிப்பதற்காகச் சட்டம் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இந்த முனிசிபாலிட்டிச் சட்டம் ரொம்ப காலத்திற்கு முன்னாலேயே இயற்றப்பட்டது. அதிலே ஒரு புதிய பலத்தை இப்பொழுது சேர்த்து வைத்துக்கொள்வதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை. இந்த மசோதா திருத்தப்படவேண்டிய காலத்தில்தான் திருத்தப்படுகிறது. எனவே நான் இதை வரவேற்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர்: அடுத்து, திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் பேசுவார்கள். அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பில் யாரும் பேசவில்லை, என்றாலும் அவர்கள் சுருக்கமாகவே பேச வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: தலைவர் அவர்களே, நகராட்சிகளின் திருத்த மசோதாவைப்பற்றி ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். இந்தச் சிறிய திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதின் மூலம்

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1967 மார்ச் 28]

அந்த அளவுக்கு எல்லாவிதக் குறைபாடுகளையும் போக்கிவிட்டதாக நாம் கொள்ளமுடியாது. 1957-லே, 1962-லே இந்த நகராட்சிச் சட்டங்களை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு, பிறகு அந்த நடவடிக்கையைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். அது கொண்டுவரப்படவில்லை. அந்தச் சட்டம் முழுவதையும் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்பதை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, தேர்தலுக்கு சற்று முன்புதான் நகரசபைகளைக் கலைக்கும் உத்திரவு போடப்பட்டது. தேர்தலுக்கு முன்பு மட்டுமல்ல, தேர்தல் காலத்திலே கூட பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். இது செத்துப்போன விஷயம். இதை ஏன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், என்று காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கூறக்கூடிய அளவுக்கு, நாங்கள் அதைச் சாகடித்தோம், அதைக் கொலை செய்தோம் என்ற முறையிலே மறைமுகமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையிலேதான் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் கொலை செய்துவிட்டார்கள், அதை இப்பொழுது திருத்தியமைக்க முன்வந்திருக்கும்பொழுது அதை மாற்றியமைத்ததற்காகப் பாராட்டிப் பேசியிருக்கவேண்டும். திருநெல்வேலி நகரசபை, அறுப்புக்கோட்டை நகரசபை இவற்றிற்கு அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய சார்ஜஸ், அதாவது காரணங்களைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். திரு. செளடி. சுந்தரபாரதி அவர்கள் சொன்ன காரணம் நகரசபைக்குக் கொடுத்த காரணம். நகரசபைக் கூட்டங்கள் ஒழுங்கான முறையில் நடக்கவில்லை, கோரம் இல்லாத அளவுக்குப் போய் இருக்கிறது. அப்பாய்ன்மெண்ட் கமிட்டி, கான்ட்ராக்ட் கமிட்டி இவை சரியான முறையில் கூட்டப்படவில்லை. ஒழுங்கினங்கள் நடந்து இருக்கின்றன. இதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோரம் இல்லாமல் எத்தனை நகரசபைகள் நடக்கவில்லை? அது மாத்திரம் அல்ல. ஒழுங்கற்ற முறையிலே எப்படியெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்களென்று நாம் பத்திரிகையிலே பார்த்திருக்கிறோம். கோரம் இல்லாத நகரசபை என்று சொல்கிற நேரத்திலே பார்லிமெண்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால், அதைக்கூட அடிக்கடி கலைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். எத்தனை தடவைகள் பார்லிமெண்ட் கோரம் இல்லாமல் நிறுத்திவைக்கப்பட்டது, ஒத்துவைக்கப்பட்டது என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்த மாதிரிக் காரணங்களைக் காட்டி நகரசபையைக் கொலைசெய்யக்கூடிய அளவுக்கு உத்திரவு இருப்பதை திருத்துவது மிகவும் அவசியம். இந்தத் தேர்தல் நேரத்தில், நகரசபை அதிகாரிகள் பொறுத்தவரையில் ஒரு தேர்ட் கிரேட் கமிஷனரை ஃபர்ஸ்ட் கிரேட் கமிஷனராக மாற்றி மார்ச் மாதம் முதல் தேதியன்று இருந்து அவர் சார்ஜ் எடுத்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட பல விஷயங்கள் நடந்திருக்கின்றன, இதையெல்லாம் துருவித்துருவிப் பார்க்க வேண்டும். மூன்றாவது கிரேட் கமிஷனரான நான் கெஸ்டெட் ஆபீசர் ஒருவரை இரண்டாவது கிரேட் கமிஷனராக மாற்ற வேண்டுமானால், சர்வீஸ் கமிஷனைக் கேட்டு

1967 மார்ச் 28] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

அதனுடைய ஆலோசனைக்குப் பிறகுதான் கெஸ்டெட் அதிகாரியாக மாற்றியாகவேண்டும். அப்படியில்லாமல் செய்திருக்கிறார்கள். இது போன்று எத்தனையோ இருக்கின்றன. திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகின்ற நேரத்தில், அவர்கள் அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுபோன்ற சம்பவங்களுக்குக் கொஞ்சமும் இடம் கொடுக்காமல் கவனம் செலுத்த வேண்டும். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்களைக் கலைக்கவில்லையா, பஞ்சாயத்துப் போர்டுகளைக் கலைக்கவில்லையா என்று. ஆகவே, நகரசபை மாத்திரம் அல்ல, பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளையும் கையாடல் தவறு, ஒழுங்கற்ற முறையிலே நடந்த தவறு, இவை தவிர மற்றவை எவை இருந்தால் அவைகளை மீண்டும் இயங்கச் செய்க்கட்டிய அளவுக்குத் திருத்தங்கள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது அவை முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற திருத்த மசோதா ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டு விட்ட ஒரு அக்கிரமத்தைத் திருத்துவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாகும். முன்னாலே இருந்த ஆட்சியினருக்குக் கறை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அல்ல; அவர்கள் பேரில் அவர்கள் செய்த நடவடிக்கையால் ஏற்பட்ட கறையை துடைப்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றமும், அதைப்போல் வேறு பல நகராட்சி மன்றங்களும் தங்களுடைய வேலைகளைச் சரிவரச் செய்ய முடியவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி அவை எல்லாம் கலைக்கப்பட்டன. அவைகள் கலைக்கப்பட்ட நேரத்தில், இந்த அவையில் எதிர்க்கட்சியில் அமர்ந்திருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களும், வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், “இது ஜனநாயகத்திற்கு மிகவும் கேடு செய்கின்ற நடவடிக்கை ஆகும்; உள்ளாட்சி மன்றங்களை வாழவிடாமல் தடுக்கின்ற நடவடிக்கை ஆகும்; அரசியல் ஆதிக்கத்தை எல்லாத் துறையிலும் புகுத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அமைந்தது ஆகும்; இந்த விதத்தில் செய்யப்படுவது தவறான போக்கு” என்றெல்லாம் வாதிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வாதிட்டிருப்பது மட்டுமல்லாமல், திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்பட்டதற்கு என்ன காரணங்கள் சொல்லப்பட்டனவோ, அந்தக் காரணங்களைவிட மிகக் கடுமையானதும், மிக மோசமானதுமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த நகராட்சிகள் அளவுகின்ற கட்சியை ஆதரிக்கின்ற காரணத்தால், கலைக்கப்படாமல் இருந்த நகராட்சிகள் பற்றி எல்லாம் மதிப்புமிக்க நண்பர் கருணாநிதி அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். இவற்றை எல்லாம் ஆளும் கட்சியினர் காதிலே போட்டுக் கொள்ளாதது மட்டுமல்லாமல், திருநெல்வேலி

[திரு. கி. என். அண்ணாதுரை]

[1967 மார்ச் 28]

தகராட்சி மன்றத்தினர் வழக்கு தொடுத்த நேரத்திலே அந்த வழக்கிலே முதலிலே திருநெல்வேலி நகராட்சியைக் கலைத்தது தவறு என்று தீர்ப்புக் கொடுத்ததற்குப் பிறகு அப்பீலுக்குச் சென்றார்கள். இப்போது இங்கு பேசிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், “ஹைகோர்ட்டில் முடிவாகி விட்ட பிறகு நீங்கள் அதிலிருந்து மாறுவதற்காக அல்லது விலகுவதற்காக, அல்லது தப்பித்துக் கொள்வதற்காக ஒரு புதிய சட்டத்தை உருவாக்கினால், அது நீதியையே ஒரு பக்கத்திலே திருப்பி விடுவதாகாதா” என்று கேட்டார்கள். ஹைகோர்ட்டிலுடைய தீர்ப்புக்கு நாங்கள் தலைவணங்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் கடைசி நீதிமன்றம் பொதுமக்கள்தான் என்பதை நாம் யாரும் மறந்து விடுவதற்கில்லை. கடைசி நீதிமன்றத்திலே என்ன தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வெகு உருக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுமக்கள்தான் கடைசி நீதிமன்றம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்ற நேரத்தில் பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றவர்கள் இருக்கின்ற சட்டமன்றம், பொதுமக்கள் சார்பில் கடைசி நீதி மன்றமாக அமையும். ஆகையினால் இந்த மசோதா நீதி வழங்குவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட மசோதாவே தவிர, அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புக் களில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது அல்ல.

நாம் ரொம்ப நாட்களாக தவறான ஒரு கருத்தை மனத்திலே வைத்திருக்கிறோம். தீர்ப்பு என்றாலே நியாயந்தான் என்று எண்ணிக்கொள்கிறோம். தீர்ப்பு என்பதே நியாயமாக இருக்குமானால், ஒரு கோர்ட்டில் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பும் அதற்கு மேல் கோர்ட்டில் அளிக்கப்படும் தீர்ப்பும் ஒரே விதமாக இருக்க வேண்டும்; ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கும், அறுபது வருஷங்களுக்கு முன்பு அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளுக்கும் மாறுபாடுகள் இருக்க நியாயமில்லை. எவ்வென்றால் நீதி என்பது நிலையானது. ஆகையினால், தீர்ப்பு என்பது அந்த நேரத்தில் நீதிமன்றத்திற்குத் தரப்பட்டிருக்கின்ற தகவல்கள் அடிப்படையில் அவர்கள் எடுக்கின்ற முடிவே தவிர, அதுதான் நீதி, அதற்கப்பாலே நீதி கிடையாது என்று நம்மை நாமே குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது. ஆகையினால் இந்த மசோதாவுக்கும், ஹைகோர்ட்டில் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது என்றோ, தீர்ப்பை மீறிச் செல்லுகிறோம் என்றோ யாரும் கருதுவதற்கில்லை என்பதைத் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு கருத்தும் வாதிக்கப்பட்டது. ‘முன்னாலே இருந்த சர்க்கார் செய்ததை எல்லாம் மாற்றுவது என்று தீர்மானித்து விட்டார்களா?’ என்று வாதிடப்பட்டது. இரண்டு நாளைக்கு முன்னாலே, ஏற்கனவே இருந்த சர்க்கார் செய்ததைத்தான் செய்கிறோம் என்று சொல்லும்போது அதையேதான் செய்ய வேண்டுமா என்று வாதிக்கப்பட்டது. இதிலிருந்து, என்னுடைய நண்பர்கள்

1967. மார்ச் 28]

[திரு. டி. என். அண்ணாதுரை]

என்ன குற்றம் சுமத்துவது என்று தெரியாமல் கொஞ்சம் திகைப்பில் இருக்கிறார்கள் என்பது விளங்குகிறதே தவிர, மற்றபடி ஒன்றுமில்லை. மாற்ற வேண்டியது எது, மாற்றப்பட வேண்டாதது எது, என்று அறிந்து கொள்ளுகின்ற வேளையிலே ஒரு பத்தர் ஆண்டவனுக்கு வேண்டுமோன் விடுத்தார். அம்மாதிரி நான் உங்க ணிடத்தில் கேட்டுக்கொள்வது, நாங்கள் ஒன்றை மாற்றுகின்ற நோத்தில் நீங்கள், முன்னாலே இருந்தவர்கள் செய்ததை மாற்றுவது என்று எண்ணிக் கொள்ளாமல், மாற்றப்படத்தக்கதா என்பதை மட்டும் ஆராயவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். அந்த நோத்தில் திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கிறது என்பதை கிறந்து விடுங்கள். அந்த நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைக்க வேண்டுமென்ற நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டவர்கள் காங்கிரஸ் அரசினர் என்பதைக் கூட மறந்து விடுங்கள். ஒரு நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பதற்கும் போதுமான காரணங்களோடு, திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றம் கலைக்கப்பட்டதா என்பதைப்பற்றி இங்கே உட்கார்ந்து என்னை எதிரில் வைத்துக் கொண்டு தீர்ப்பளிப்பது கொஞ்சம் கடினமாக இருந்தால், பிற்பகல் நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தின் பேரில் சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால் அது தன்னுடைய நடவடிக்கைகளைச் செம்மையாக நடத்திக்கொண்டு செல்ல முடியவில்லை என்று காட்டப்பட்டது. முனிசிபாலிட்டிகள் என்னென்ன நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டுமென்பது முனிசிபாலிட்டி சட்டத்தின்படி பாரப்பீர்களானால், என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதிலே மிக முக்கியமானவை--

'Duty to maintain water supply, drainage, scavenging, tax collecting and spending'.

இவைகளைச் செய்வதிலே ஒரு முனிசிபாலிட்டி குந்தகம் ஏற்படுத்தி யிருக்குமானால், அதைக் கலைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி களானால், அது நியாயத்தின் அடிப்படையில் நடந்தது என்று சொல்லலாம்.

மிகப் பெரிய குற்றச்சாட்டாக திருநெல்வேலி முனிசிபாலிட்டி யின் மீது சாட்டப்பட்டது அதனுடைய கூட்டங்கள் ஒழுங்காக நடக்கவில்லை என்பது. இந்த மன்றத்தில் நிரம்ப வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள், இரண்டு தரப்பிலும். முனிசிபாலிட்டி கூட்டம் குழப்பம் இன்றி நடந்து தீரவேண்டும்; அப்போதுதான் அந்த முனிசிபல் நிர்வாகம் அல்லது முனிசிபாலிட்டி கலைக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால், குழப்பம் நேரிட்டால் முனிசிபல் சேர்மன் என்ன செய்யலாம் என்ற விதிகள் முனிசிபல் சட்டத்தில் இருக்க நியாயம் இல்லை. முனிசிபல் கூட்டங்களில் சிற்சில வேளை களில் வேண்டுமென்றே குழப்பத்தை உண்டாக்கினால், குழப்பம் செய்கின்றவர்களை வெளியேற்றலாம் என்ற அதிகாரம் முனிசிபல் நகராட்சி மன்றத் தலைவருக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்தும், மூன்று கூட்டங்கள், நான்கு கூட்டங்கள் கூட்டத்திற்கு வரக்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1967 மார்ச் 28]

கூடாது என்று உத்தரவிடுகின்ற அதிகாரம் தலைவருக்கு அளிக்கப் பட்டிருப்பதில் இருந்தும் நகராட்சிச் சட்டத்தை எழுதியவர்கள் குழப்பங்கள் ஏற்படக்கூடும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. நம்முடைய நாடு கொஞ்சம் வெப்பம் அதிகமாக இருக்கும் நாடு; உணர்ச்சிகள் கொஞ்சம் அதிகமாக வரும்; உணர்ச்சிகள் வேகமாக வரும்; நீண்ட நேரம் இருக்கும். குளிர் மிகுந்த நாட்டில் உணர்ச்சிகள் அதிகமாக வராது. வெப்பம் மிகுந்த நமது நாட்டில் நகராட்சி மன்றங்களில் மட்டுமல்ல; பாராளுமன்றத்திலும் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. குழப்பம் ஏற்பட்டால், கலைக்கப்பட வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் அரசு தீர்ப்புக் கொடுத்தால், பாராளுமன்றம் ஒரு மாதத்திற்கு ஆறு தடவை யாவது கலைக்கப்பட வேண்டும். ஆகையினால் திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைத்ததற்கு, நகரசபைக் கூட்டங்கள் நடத்தியதில் குழப்பம் ஏற்பட்டது என்று காட்டப்பட்ட குற்றச் சாட்டை நீதி மன்றத்தில் வாதிட்டதோடு விட்டு விடுங்கள்; ஆனால் சட்டமன்றத்தில் அவைகளுக்கு அடிப்படை விவாதங்கள் எழுகின்றன. அப்படித்தான் குழப்பம் ஏற்பட்டு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்கும், மருத்துவ மனைக்கும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள்? ஒன்றுமில்லை. அவரவர்கள் கூட்ட நடவடிக்கை முடிந்தவுடன் தோளின் பேரில் கை போட்டுக்கொண்டு 'எப்படி நான் சொன்னது? எப்படி நீ சொன்னது?' என்று பேசிக்கொண்டு ஒழுங்காக வீட்டுக்குச் சென்றார்களே தவிர, பெரிய விபத்து ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. குறிப்பிட்டிருக்கிற கால அளவில் 53 கூட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அதிலே சர்க்கார் கூறியபடி குழப்பங்கள் ஏற்பட்ட கூட்டங்கள் ஏழு. 53 கூட்டங்கள் நடந்ததிலே 7 கூட்டங்களிலே குழப்பம் நடந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த நகராட்சி கலைக்கப்பட வேண்டுமென்று ஒரு அரசு, அதிலும் மதிப்பு மிக்க நண்பர்கள் எல்லாம் இடம் பெற்றிருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியின் அரசு தீர்மானித்து முடிவு எடுத்திருக்குமானால், அது காலத்திற்கும் அவர்களுக்குப் பழியாக இருக்குமே, அவர்கள் பேரில் உள்ள அந்தப் பழியைத் துடைப்பது நண்பர்கள் கடமை அல்லவா என்ற முறையில் இந்த மசோதா வருகிறதே தவிர, ஆறு மாதத்திற்குப் பறகு பழைய மெம்பர்களை மறுபடியும் முனிசிபல் கவுன்சிலில் வைத்துக் கண்குளிரப் பார்ப்பதற்காக என்று யாரும் கருதத் தேவையில்லை.

அதிலிருந்து பல நகராட்சிமன்ற உறுப்பினர்கள் இப்போது நாம் கண்குளிர காண்கிற அளவு சட்டமன்றத்தில் கூட வந்து அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இது, நம் அற்ப ஆசைக்காக கொண்டு வருவதல்ல. பின்னால் நம் பேரன்மார் காலத்தில் திருநெல்வேலி நகராட்சிமன்றம் கலைக்கப்பட்டதற்கான காரணங்கள் என்ன என்று படித்துப் பார்ப்பதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பின்னால் வருகிற சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் இதைப் படிக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். திரு. வினாயகம் அவர்களின் பேரனும், திரு. கருத்திரும்ன் அவர்களின் பேரனும் படித்துப்

தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா 701
சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 2/1967

1967 மார்ச் 28] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

பார்த்தால், என் தாந்தா காலத்தில் இந்த அக்கிரமம் நடந்திருக்கிறதே, இவர்கள் வாய் மூடிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று பின்னால் வருகிறவர்கள் கேலி பேசுவார்கள் என்பதற்காக அந்த அக்கிரமத்தைத் துடைக்கிறோமே தவிர, முனிசிப்பாலிட்டியை மறுபடியும் கூட்டிப் பார்ப்பதால், பெரு மகிழ்ச்சி வந்துவிடும் என்பதற்காக அல்ல.

நம் நண்பர் திரு. மாட்டின் அவர்கள் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன வாக்கியம்பற்றி திறமையாக வாதாடினார்கள். அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர் என்று கருதுகிறேன். நல்ல வெற்றி பெறுவார் வழக்கறிஞர் துறையில் என்று நம்புகிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கூறியார்கள், அப்படித் திடையாது என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹைகோர்ட் தீர்ப்பில் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்று தனியாக ஒன்று கிடையாது. ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்மென்ட் இது, ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் இது என்று பாகுபாடு செய்து பிரிப்பதில்லை. வழக்கறிஞர்கள்தான் அதை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று அர்த்தமில்லை. வழக்கறிஞர்கள் அல்லாதவர்கள் கூட சட்டத்தை ஓரளவு அறிந்திருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் நான் அறிந்திருக்கிற அளவில், எந்த ஜட்ஜ்மென்டிலும் இது தீர்ப்பு, இது ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்று பிரிப்பதில்லை. நாம்தான் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதையும் நம் பகுத்தறிவை உபயோகப்படுத்தி இதில் தீர்ப்பு எது, ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் எது என்று நாம் பிரித்துப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் செய்த தவறு கொஞ்சம் பகுத்தறிவோடு அந்த ஜட்ஜ்மென்டை பார்த்ததுதான். அதனால் அவர்கள் இதில் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் ஏராளமாக இருப்பதை நான் முழுவதையும் படித்துக் காட்டி உங்களுக்கு சலிப்பு உண்டாக்கப் போவதில்லை. ஆனால் வேறு ஒரு உறுப்பினர், ஹைகோர்ட்டில் கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கு மாறாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். நான் முதலில் சொன்னபடி காங்கிரஸ் அரசுக்கு பழி வரக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடும், உயர்நீதிமன்றத்தில் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பின் அடிப்படையில் நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவுந்தான் இந்த மசோதா வருகிறது என்பதை நான் விளக்க விரும்புகிறேன். இத்தத் திருநெல்வேலி நகராட்சிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு வழக்குகள். ஒன்று, கீழ்கோர்ட்டில், ஹைகோர்ட்டில் ஒரு கோர்ட்டில் நடந்தது. இன்னொன்று மேல் கோர்ட்டில் நடந்தது. இதுபற்றி விரிவாக படிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பம் உள்ளவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்வேன், திருநெல்வேலி நகராட்சிமன்றத்தைக் கலைப்பதற்கு போதுமான காரணங்கள் இருந்தனவா என்றால் விதிவாக ஆராய்ந்து தீர்ப்பளித்த ஒரு தீர்ப்பு, ஜஸ்டிஸ் திரு. கைலாசம் அவர்கள் தீர்ப்பில் அதை விரிவாகப் பார்க்கலாம். சர்க்கார் அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்தார்கள். எந்த அடிப்படையில் அப்பீலுக்கு போனார்கள் என்றால், திருநெல்வேலி

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1967 மார்ச் 28]

நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பதற்கு போதுமான காரணங்கள் இருந்தனவா இல்லையா என்பதல்ல, கலைக்கிற அதிகாரம் எங்களுக்கு உண்டா இல்லையா என்பது. செக்ஷன் 41 (1) படி நடத்தி இருக்கிறோமா இல்லையா என்றுதான் அப்பீலுக்கு போனார்கள். உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி அவர்கள் அந்த ஒரு பிரச்சினைக்குத்தான் தீர்ப்பை வழங்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆகவே, இந்த இரண்டு ஜட்ஜ் மென்ட்களையும் ஒன்றாக படித்துப் பார்ப்பார்களேயானால், அந்த நகராட்சிமன்றம் பற்றிய முழு வரலாறும் நமக்குக் கிடைக்கும். நீதிபதி திரு. கைலாசம் அவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பில் திருநெல்வேலி நகராட்சிமன்றத் தைக் கலைப்பதற்கு போதுமான காரணங்கள் இல்லை என்று, சொன்னார்கள். அதற்கு மேல் அப்பீல் போனபோது உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி அவர்கள் அதைப்பற்றி எங்களுக்கு அக்கறையில்லை, போதுமான காரணம் இருக்கிறதா இல்லையா அதை இந்த கோர்ட் கவனிக்கத் தேவையில்லை. சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்து அதிகாரம் இருக்கிறது என்று தீர்ப்பளித்தார்கள். அதிகாரம் இருக்கிறது என்றுதான் தீர்ப்பளித்தார்களே தவிர, கலைப்பதற்கு போதுமான காரணம் இருக்கிறதா என்று எங்களை கேட்பார்களானால், இல்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன் என்று அந்தத் தீர்ப்பில் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியைத்தான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஸ்டிரிக்சர்ஸ் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது இல்லாமல் கூட அந்தத் தீர்ப்பு அமைந்திருக்கலாம். ஜஸ்டிஸ் அனந்தநாராயணன் அவர்கள் இந்தத் தீர்ப்பை இதைவிடச் சுருக்கமாகக் கூட கொடுத்திருக்க முடியும். செக்ஷன் 41 (1) படி இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்கு இந்த சர்க்காருக்கு போதுமான அதிகாரம் இருக்கிறது, அதற்கு மேல் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் எங்களுக்கு இல்லை என்று இந்தத் தீர்ப்பை முடித்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் இதையும் சொல்லி வைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் காரணமாகத்தான், இந்தப் பகுதியையும் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஸ்டிரிக்சர்ஸ் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் படித்துக் காட்டுகிறபோது அது ஸ்டிரிக்சர்ஸ் அல்லது ஜட்ஜ்மென்டாக இருக்கிறதா என்பதை வழக்கறிஞர்கள் மட்டுமல்லாமல் அந்தப் பாக்கியத்தைப் பெருத நாம். எல்லோரும் கூட எண்ணிப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். அவர்கள் ஜட்ஜ்மென்டில் ஒரு பகுதியில் சொல்கிறார்கள்.

If an objective test were to be attempted, the impugned order of supersession could not be defended. The Municipal Council met sufficiently, frequently and transacted business at a number of meetings so that objectively viewed, the break-up in disorder of these seven meetings may not be any justification for the drastic step of supersession.

ஜட்ஜ்மென்டில் அவர்கள் வார்த்தைகளை அதிகமாக உபயோகப்படுத்த தேவையில்லை.

for the step of supersession

என்று சொல்லியிருக்கலாம்.

1967 மார்ச் 28] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

Admittedly, the other two charges are quite minor ones. Hence if the satisfaction of the Court were relevant, the appeals would have to fail. எங்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லாததால், பொருள் போகட்டும் என்று வங்குகளும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, கோர்ட்டுக்கு அந்த அதிகாரம் தரப்படுமானால், கோர்ட்டின் கருத்தை அறிந்து கொள்வது பொருத்தமானது என்று கருதுவீர்களானால், 'The appeals would have to fail. சர்க்கார் கொண்டுவந்துள்ள அப்சல் மனு தோற்றுப் போகவேண்டியது தான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுதான் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்று சொன்னது இதைத்தான் மனதில் வைத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதற்குத்தான் ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் என்ற பொருள் பொருந்தும். இது போதாது என்று இன்னும் கொஞ்சம் கடுமையான வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எனக்கே படிக்க என்னவோபோல் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி நகராட்சி மன்றத்தைக் கலைப்பதற்கு உரிமையாளர்களாக இருந்த சர்க்கார் தரப்பில் இருந்தவர்கள் படித்தார்களானால், என்னவிட அவர்கள் வேதனைப்படுவார்கள். The wisdom or unwisdom of such a measure does not concern the Court. இது புத்திசாலித்தனமான காரியமா, புத்திசாலித் தனமல்லாத காரியமா என்பதைப்பற்றி இந்தக் கோர்ட்டுக்கு அக்கறையில்லை. இதைவிட ஸ்ட்ரிக்சர்ஸ் வேறு என்ன இருக்க வேண்டும்? ஒரு நடவடிக்கை கன்னத்தில் அடித்தீர்கள், இந்தக் கன்னம் காலியாகத்தானே இருக்கிறது என்பது போல், தீர்ப்பு எங்கள் பக்கம்தான் என்று சொன்னால், என்ன வார்த்தைகள் இருக்கின்றன? The wisdom or unwisdom of such a measure. ஒரு சர்க்கார் எண்ணி, எண்ணி வெட்கப்பட வேண்டிய வார்த்தைகள் அதில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

Certainly, the supersession is a drastic step, and it could very well be argued that the material aduced hardly furnished a justification for such a procedure, which would interfere with the democratic process of Local Self-Government, for as long a period as two years. என்று சொல்லிவிட்டு But that is a matter for the State, and it may even now be open to Government to reconsider whether this step is really justified, and essential in the public interest.

இதில் நீதிபதி அவர்கள், இப்போதுகூட காலம் கடந்துவிடவில்லை, சர்க்கார் இப்போதாவது யோசித்துப் பார்த்து இது 'ஜஸ்டிஸ்படா', நியாயத்தின் அடிப்படையில் உள்ளதா? essential in the public interest பொது மக்களின் நலனுக்கு ஏற்றதுதானா என்று பார்த்து சர்க்கார் இப்போதுகூட மறுபரிசீலனை செய்யலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் என்றால் காங்கிரஸ் சர்க்காரை மட்டும் குறிப்பிட்டாது. சர்க்கார் என்பது நிரந்தரமானது. ஆகவே, நீதிபதி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன அறிவுரையை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு இந்த சர்க்கார்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1967 மார்ச் 28]

அதை மறுபரிசீலனை செய்ய சர்க்கார் சில வேளைகளில் தவறாக நடந்து கொண்டாலும் அதை எடுத்துச் சொன்னால் தன்னைத் திருத்திக் கொள்ளும் என்று உலகத்திற்கு மெய்பிப்பதற்காகத் தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவது. இன்னும் கடைசியில் அவர்கள்

In our opinion, these submissions are relevant, and may be appropriately considered by the Government in due course என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் கொஞ்சம் காலம் எடுத்துக் கொண்டு மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

We have taken the 'due course'

Due course மட்டுமல்ல.

We have also gone through the due process.

ஆகவே, இப்போது அதை எடுத்துப் பார்த்துக் கொள்வது நியாயத்தின் அடிப்படையில் உள்ளது. அதுவும் எதற்காக என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

For mitigating the severity of the remedy now applied, seeing that the statute clearly gives them the discretion to do so.

அதைச் செய்வதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, போதுமான காலம் தருகிறேன், இந்த அநீதியைத் துடைத்து விடுங்கள் என்று உயர்நீதிமன்றமே நம்மக்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறபோது அந்த அறிவுரைக்கு ஏற்றபடி நியாயத்தின் அடிப்படையில் அமைகிற அரசு நடக்கவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் காரணமாகத் தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது.

மூற்
11-00

ஆக, இதை மறுபடியும் சுருக்கிச் சொல்லுவதானால், ஒன்று, தவறு நடந்துவிட்டதைத் திருத்துவதற்கு இந்த மசோதா; இரண்டாவது, காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் பேரில் ஏற்பட்டிருக்கிற பழியைத் துடைக்க இந்த மசோதா; மூன்றாவது, நீதி மன்றத்தார் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிற நியாயத்தின் அடிப்படையில் அரசு நடக்க வேண்டுமென்ற பொது நிலைமையை ஒப்புக்கொண்டதற்கு இந்த மசோதா. இந்த மூன்று பெரிய காரணங்களைவிட வேறு காரணங்களைச் சொல்லத் தேவையில்லை என்று கூறி, இந்த மசோதாவை இந்த மன்றம் அந்த நோக்கத்தோடு அணுகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்த முனிசிபல் தேர்தல்கள் எப்போது வரப்போகின்றன என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: அடுத்த முனிசிபல் தேர்தல்கள் எப்போது வர இருக்கின்றன என்று கேட்டதற்கு இரண்டு நோக்கங்கள் இருக்கலாம். ஒன்று, எப்போது என்று

1967 மார்ச் 28] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற நோக்கம் இருக்கலாம். இரண்டாவது, விரைவில் வருவதாக இருந்தால், இது எதற்காக என்று கருதலாம். அடுத்த முனிசிபல் தேர்தல் எவ்வளவு விரைவில் வரும் என்று இன்னும் தீர்மானிக்காமல் இருப்பதால், இது இப்போது தேவை என்று கருதினோம்.

முழுமுதல் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

இரண்டாவது பிரிவு, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

முதலாவது பிரிவு, முன்னுரை, நெடுந்தலைப்பு முதலியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

THE HON. THIRU. S. MADHAVAN : Sir, I move—

‘That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1967 (L.A. Bill No. 2 of 1967) be passed.

தீர்மானம் பேரவையின் குரல்வாயிலான முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது என மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டது.

தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று எதிர்க்கட்சியினர் தெரிவித்தனர்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதா, இல்லையா என்பதில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சியினர் வாக்குகளை எண்ணிப் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கருதுவதால், இப்போது மணி அடித்து, கதவுகளைச் சாத்தி, வாக்குகளின் எண்ணிக்கையைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அவரவர்களுக்கு உரிய இடத்தில் உட்கார்ந்து இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். (மணி அடித்து முடிந்த பிறகு) இனிமேல் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உள்ளே வர அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அவை மண்டபத்தில் கதவுகளை யெல்லாம் இப்போது சாத்திவிட வேண்டும்.

தீர்மானம் மறுபடியும் குரல் வாக்கு மூலம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது என மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டது.

வாக்கெடுப்பு கோரப்பட்டு, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு வாக்களித்தனர் :—

ஆதரித்த உறுப்பினர்கள்

1. புலவர் கா. கோவிந்தன்.
2. திரு. மு. அலங்காரம்.
3. திரு. எம். ஆனந்தன்.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1967 மார்ச் 28]

4. திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி.
5. திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை.
6. திரு. வி. டி. அண்ணாமலை.
7. திரு. எஸ். கணேசன்.
8. திரு. அ. ஆறுமுகம்.
9. திரு. எஸ். ஆறுமுகம்.
10. திரு. ஆலடி அருணா.
11. திரு. கு. ஆண்டி என்ற குருசாமி.
12. திரு. எம். சி. பாலன்.
13. திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்.
14. திரு. ஜெ. பெல்லி கௌடர்.
15. சி. கே. சின்னராஜி கவுண்டர்.
16. திரு. மு. சின்னசாமி.
17. திரு. வி. சின்னசாமி.
18. திரு. ந. தருமலிங்கம்.
19. திரு. சு. ம. துரைராஜ்.
20. மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்.
21. மதிப்பிற்குரிய திரு. மு. கருணாநிதி.
22. மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. ஏ. மதியழகன்.
23. மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி.
24. மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து.
25. திரு. து. ப. அழகமுத்து.
26. திரு. இராம. அரங்கண்ணல்.
27. திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி.
28. திரு. எஸ். முருகையன்.
29. திரு. எம். எஸ். மணி.
30. திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்.
31. திரு. பழனிவேல் ராஜன்.
32. திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன்.
33. திரு. ஆ. துரையாசன்.
34. திரு. கா. வேழவேந்தன்.
35. திரு. கே. கோவிந்தராசுலு.
36. திரு. ஆ. கோவிந்தராசன்.
37. திரு. டி. இராசரத்தினம்.
38. திரு. கி. ஜயராமன்.
39. திரு. ஆ. கு. மூர்த்தி.

1967 மார்ச் 28]

[பேரவைத் தலைவர்]

40. திரு. எம். ஆர். கண்ணன்.
41. திரு. எம். கண்ணப்பன்.
42. திரு. ஆ. கருப்பையா.
43. திரு. தே. கேசவலு.
44. திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்.
45. திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி.
46. திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி.
47. திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி.
48. திரு. அ. கிருஷ்ணன்.
49. திரு. நா. கிருட்டிணன்.
50. திரு. ஆர். நல்லமுத்து.
51. திரு. பெ. மலைச்சாமி.
52. திரு. வீ. மலைக்கண்ணன்.
53. திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னாண்டோ.
54. திரு. பி. துரைராஜ்.
55. திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்.
56. திரு. பி. எஸ். மணியன்.
57. திரு. மூ. மாரிமுத்து.
58. திரு. ரா. ரா. முனுசாமி.
59. திரு. ஏ. முனியாண்டி.
60. மதிப்பிற்குரிய திரு. செ. மாதவன்.
61. மதிப்பிற்குரிய திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா.
62. மதிப்பிற்குரிய திரு. மா. முத்துசாமி.
63. திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்.
64. திரு. என். ராஜாங்கம்.
65. திரு. மா. இராசாங்கம்.
66. திரு. ஏ. சுவாரிஸ்.
67. திரு. பு. செ. முத்துசெல்வன்.
68. திரு. நா. நாச்சிமுத்து.
69. திரு. பா. நாகலிங்கம்.
70. திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்.
71. திருமதி ச. குப்பம்மாள்.
72. திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்.
73. திரு. இரா. நாராயணன்.
74. திரு. மு. க. து. நடராசன்.
75. திரு. ஜி. நடராசன்.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1967 மார்ச் 28]

76. திரு. இ. எம். நடராசன்.
77. திரு. எஸ். பி. பச்சையப்பன்.
78. திரு. சி. பழனி.
79. திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்.
80. திரு. எம். கோபால்.
81. திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்.
82. திரு. பி. என். பரமசிவ கவுண்டர்.
83. திரு. பெ. பெரியசாமி.
84. புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்.
85. திரு. டி. பொன்னுமலை.
86. திரு. ஏ. எம். ராஜா.
87. திரு. க. மு. ராஜகோபால்.
88. திரு. சு. துரைசாமி.
89. புலவர் க. முருகையன்.
90. திரு. டி. ஏ. ராஜவேலு.
91. திரு. க. ந. ராமச்சந்திரன்.
92. திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன்.
93. திரு. மு. ராமன்.
94. திரு. ஓ. பி. ராமன்.
95. திரு. வ. க. இராமராசன்.
96. திரு. இ. ராமசாமி.
97. திரு. ஜே. எஸ். இராசு.
98. திரு. மு. இரத்தினசபாபதி.
99. திரு. கே. என். சாமிநாத கவுண்டர்.
100. திரு. பி. எஸ். சந்தானம்.
101. திரு. என். சங்கரய்யா.
102. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து
103. திரு. க. ரா. நல்லசிவம்.
104. திரு. ஆ. கு. சுப்பையா.
105. டாக்டர் ஹபிபுல்லா பேக்.
106. திரு. ம. பொ. சிவஞானம்.
107. திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்.
108. திரு. கோ. பாரதி மோகன்.
109. திரு. கே. என். குமாரசாமி.
110. திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியம்.
111. திரு. சோ. அழகர்சாமி.

1967 மார்ச் 28] [பேரவைத் தலைவர்]

112. திரு. எம். அப்துல் கபூர்சாகிப்.
113. திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்.
114. திரு. ப. சீனிவாசன்.
116. திரு. எம். பூபதி.
116. திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி.
117. திரு. எம். சுரேந்திரன்.
118. ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது.
119. திரு. கே. பி. எஸ். மணி.
120. திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்.
121. திரு. கெ. இர. ஞானசம்பந்தன்.
122. திரு. சி. கோவிந்தராஜன்.
123. திரு. பி. வேலுசாமி.
124. திரு. இரெ. இளம்வழுதி.
125. திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா.
126. திரு. கே. வி. சுப்பையா.
127. திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்.
128. திரு. வி. எஸ். சண்முகம்.
129. திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்.
130. திரு. மு. ச. சிவசாமி.
131. திரு. ந. சோமசுந்தரம்.
132. திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்.
133. திரு. மு. வேதாசலம்.
134. திரு. என். மருதாசலம்.
135. திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்.
136. திரு. க. ந. சிவபெருமாள்.
137. திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்.
138. திரு. டி. தங்கப்பன்.
139. திரு. தி. சி. திம்மராய கவுண்டர்.
140. திரு. எஸ். கே. வடிவேலு.
141. திரு. என். வரதராஜன்.
142. திரு. ந. வீராசாமி.
143. திரு. சி. வே. வேலப்பன்.
144. திரு. ஏ. வெள்ளத்துரை.
145. திரு. சொ. கோவிந்தராசன்.
146. திரு. வெ. முனுசாமி.
147. திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1967 மார்ச் 28]

148. திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்
149. திரு. அ. பாலசுப்பிரமணியம்.
150. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே.
151. திரு. கரு. சீமைச்சாமி.
152. திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்.
153. திரு. கே. போஜன்.
154. திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமையா.
155. திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்.
156. திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்.
157. திரு. கே. எம். ராமசுவாமி கவுண்டர்.
158. திரு. ரா. ரெத்தின தேவர்.
159. திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி.
160. திரு. வி. தவமணிதேவர்.
161. திரு. பி. வேங்கடசாமி.
162. திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்.

எதிர்த்த உறுப்பினர்கள்

1. திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்.
2. திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்.
3. திரு. கே. வினாயகம்.
4. திரு. எஸ். ராமலிங்கம்.
5. திரு. பி. எம். முனிசாமி கௌண்டர்.
6. திரு. எஸ். ஏ. ராஜமன்னார்.
7. திரு. எ. ஓய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்.
8. திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு.
9. திரு. ஆர். விஜயரகுநாத தொண்டமான்.
10. திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை.
11. திரு. க. இராமமூர்த்தி.
12. திரு. கே. சகாதேவ கவுண்டர்.
13. திரு. அ. செல்லா கவுண்டர்.
14. திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்.
15. திரு. இ. எம். சுப்பிரமணியம்.
16. திரு. பி. ஜயராஜ்.
17. திரு. வை. சுவாமிநாதன்.
18. திரு. பா. தம்பி நாயக்கர்.
19. திரு. ந. தீர்த்தகிரி.
20. திரு. டி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்.

1967 மார்ச் 28]

[பேரவைத் தலைவர்]

21. திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா.
22. திரு. ரா. கனகசபை.
23. திரு. கோ. பூவராகன்.
24. திரு. அ. சிதம்பரநாத நாடார்.
25. திரு. இல. பலராமன்.
26. திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்.
27. திரு. வ. ஜார்ஜ்.
28. திரு. மு. கந்தசாமி படையாச்சி.
29. திரு. ஆர். கருப்பையா.
30. திரு. நா. காசிராமன்.
31. திரு. ப. மகாதேவன்.
32. திரு. அ. மாரிமுத்து.
33. திரு. டி. மார்டின்.
34. திரு. க. முருகேசன்.
35. திரு. தோ. மு. நல்லசாமி.
36. திரு. சி. நஞ்சன்.

நடுநிலை வகித்த உறுப்பினர்கள்—எவருமில்லை.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : (இப்பொழுது) இந்த வாக்கெடுப்பின் முடிவை செயலாளர் அவர்கள் என்னிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது பின்வருமாறு:

ஆதரித்த உறுப்பினர்கள்

163

எதிர்த்த உறுப்பினர்கள்

36

நடுநிலை வகித்த உறுப்பினர்கள்—எவருமில்லை.

தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா 2/1967) இந்தப் பேரவையிலே சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதாக நான் அறிவிக்கிறேன்.

மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

திரு. அ. சிதம்பர நாடார் : ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை, நேற்று தங்களுக்கு ஒரு பாராட்டு விழாவில் . . .

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 83-வது விதியைப் படிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே கூறியிருப்பது, ஒழுங்குப் பிரச்சினை எடுக்கவேண்டுமென்றால், நேற்று நடந்ததைப் பற்றி இன்று எடுக்க முடியாது. இன்று அவையில் நடவடிக்கை நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது உடனடியாக எடுத்தாக வேண்டும். ஆகையால் நேற்றைய காரியங்களைப் பற்றி பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்த அலுவல்.